

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

SCHUTTERIJ.
PUBLIGATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, — gezien hebbende art. 10 en 11 der Wet van den 11den April 1827 (Staatsblad no. 17), alsmede art. 11 van Zijner Majesteits besluit van den 21sten Maart 1828, houdende reglementaire bepalingen tot invoering der Wet; Gezien het besluit van den Heer Staatsraad, Commissaris des Konings in deze Provincie, van den 4den Junij 1851, no. 2 (Provinciaal Blad no. 70), houdende onder anderen bepalingen nopens de Loting voor de Schutterijen in dit jaar, — Blijven bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat geene Loting in de Gemeente zal plaats hebben op MAANDAG den 24den Junij 1851, des voormiddags te negen uur.

Burgemeester en Wethouders voornoemd herinneren de belanghebbenden wijders, dat bij het 11de art. der bovengemelde Wet van den 11den April 1827 bepaald is, dat zij, die verhindert mogten worden in persoon bij de Loting te zijn, zich aldaar door een Gemagtigde kunnen doen vertegenwoordigen, of dat, geen Gemagtigde aldaar verschijnende, de Loting zal geschieden door een der Leden van de Commissie van het Plaatselijk Bestuur, onder wier opzicht de Loting plaats zal hebben, en dat bij gedachte Loting aanteekening zal worden gehouden van de redenen tot vrijstelling, die de ingeschrevenen zullen vermeenen, krachtens art. 3 en 86 der Wet, te kunnen aanvoeren; waarom het voor hen, die zoodanige redenen tot vrijstelling meenen te kunnen opgeven, van belang is in eigen persoon, of door het zenden van een met hunne omstandigheden wel bekende gemagtigde, bij de Loting tegenwoordig te zijn.

Eindelijk worden de ingeschrevenen verwittigd, dat de Alfabetische Lijst, waarop de namen der ingeschrevenen zijn gebragt, voor de belanghebbenden ter visie zal liggen ter Stads Secretarij, op Zaterdag den 28sten Junij 1851, des voormiddags van 9 tot 12 uur, en des namiddags van 4 tot 6 uur.

En opdat deze kome ter kennis van een iegelijk, dien zulks mogt aangaan, zal dezelve worden geplaatst in de Groninger Courant, en aangelegden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 12den Junij 1851.

Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: HORA SICCAMA.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de BELASTING-SCHULDIGEN, dat het door den Heer STAATSRaad, COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie Groningen, bij besluit van den 12den Junij 1851, no. 8, gearresteerd en invorderbaar verklaard eerste gedeelte van het PRIMITIEF KOHIER van het PATENTREGT over het dienstjaar 1849, van deze Gemeente, bevattende de Meesters, Tappers, Koopers en Koffijhuishouders, genoteerd bij No. 37-40 van Tabel XIV der Wet op de Patenten van den 21sten Mei 1819 (Staatsblad no. 34), op heden aan den ONTVANGER der DIRECTE BELASTINGEN in deze Stad ter invordering is ter hand gesteld, en dat ieder verplicht is zijnen aanslag op den bij de Wet bepaalden voet te voldoen. Voorts worden de belanghebbenden herinnerd, dat, bijaldien zij mogten vermeenen, bij hunnen aanslag bezwaard te zijn, zij hunne klachten deswege moeten indienen binnen drie maanden na heden, en dat die klachten moeten worden geschreven op zegel, gerigt aan Heeren Gedeputeerde Staten, en worden bezorgd bij den Heer Controleur der Directe Belastingen te Groningen.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 19den Junij 1851.

Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: HORA SICCAMA.

LEVERANTIE AAN HET
STADS ZIEKENHUIS.

Ter kennis van degenen worlt gebragt, die genegen zijn om aan het STADS ZIEKENHUIS, gedurende de tweede zes maanden van het jaar 1851, bij inschrijving, de onderstaande LEVENSMIDDELEN of VOORWERPEN te leveren, als:

- 1) RUND- en KALFVLEESCH;
- 2) BROOD, BESCHUITEN, TARWEMEEL;
- 3) GROVE- en PARELGORT;
- 4) BOTER;
- 5) KAARSEN;
- 6) KOFFIJ, THEE en SUIKER;
- 7) RIJST, ZOUT, SIROOP en GROENE ZEEP, en
- 8) JENEVER;

Dat de Voorwaarden van Levering aan het Stads Ziekenhuis ter lezing liggen, met de Monsters van alle Artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn. — De gesloten Biljetten van inschrijving, houdende de bepaling der prijzen, moeten vóór of op DONDERDAG den 26sten Junij 1851 aan het Gevecht worden bezorgd.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan Jonkh. Mr. O. Q. I. J. VAN SWINDEREN, advocaat te Groningen.

Hoog Welgeboren Heer!

Wat is waarheid?..... In de Groninger Courant van beden vind ik een door U ondertekend stuk, waarbij de naamloze schrijver van het artikel over den Zuidlaarder Mac-adamweg, in de Groninger Courant van Dingsdag j.l., wordt uitgenoodigd zijnen naam op te geven. Gereedelijk aan die uitnoodiging voldoende, haast ik mij, oehoon op mijn vertrek naar 's Hage staande, U te berigten, dat ik de verantwoordelijkheid van dat artikel geheel en al voor mijne rekening neem, er bijvoegende, dat, indien dat artikel niet ondertekend was en de naam van den daarin bedoelden heer niet vermeld, zulka moet worden toegeschreven aan een gevoel van kieschheid van den schrijver, die geene andere bedoeling met de inzending van dat stuk heeft gehad, dan om de goede zaak bevorderlijk te zijn en zonder in personaliteiten te treden, het publiek met den stand der zaak bekend te maken, en een iegelijk, die tot soortgelijke ondernemingen lust mogt gevoelen, te doen zien, dat onder onze tegenwoordige regering genoegzame gelegenheid bestaat om waarigheden op te heffen en teleurstellingen voor te komen, die helms zoo dikwerf aan nuttige ondernemingen worden in den weg gelegd of voorbereid, en niet zelden aan de zijde van personen, die daartoe door bijvoegmerken van eigenbelang of afgunst geleid worden.

Zeer terecht, hebt Gij ingezien en gevoeld dat U Hoog Welgeb. de persoon was, waarvan in dat stuk de rede was en, wanneer zich uwe vraag daarbij bepaalde, zoude ik gaarne hebben verstaan met U dienaangaande in te lichten; au echter uwe bedoeling schijnt mede te brengen om eene wederlegging te beproeven, moet ik mijne ondanks de pen opnemen om de waarheid en de geheele waarheid te verdedigen van hetgeen in het door U bedoelde stuk staat geschreven.

Bij het artikel in de Courant van Dingsdag door U bedoeld, was sprake van een' weg, tot ontduiking der Maan op den Zuidlaarder straatweg door zekeren heer,..... aangelegd, van de wijze waarop de afnemer van dien weg het publiek tot zijnen eigen last den toegang langs denzelfden verleende en daardoor in eene steeds toenemende mate afbreuk aan de opbrengst van den straatweg deed.

Die alles nu, Hoog Welgeboren Heer, is volkomen waar, alleen met die wijziging, dat de weg niet is aangelegd tot ontduiking, gelijk het artikel zegt, want dezelve was reeds gedeeltelijk daar toen de straatweg gelegd is, maar dat dezelve voor het publiek sedert tot ontduiking is opengesteld. In dien zekeren heer hebt Gij zeer terecht Uzelven herkend, en even daardoor de zaak in kwestie terecht Uzelven aangetrokken. Het is mij ten eenemale onbegrijpelijk, op welken grond U Hoog Welgeb. zoude kunnen trachten slechts, de waarheid der aangevoerde daadzaken te loochenen.

Dat toch de weg voor het groot publiek toegankelijk was, is boven alle tegenspraak verheven, en dat meermalen, zoo door U persoonlijk, als door uwe loonbedienden op uwen last, voerlieden zijn aangezoekt om van den weg gebruik te maken, ten einde vrij van tol te zijn, is evenzeer waar en door een aantal getuigen te bewijzen, waaronder er zich bevinden, die over dat aanbod zelfs, afschoon in hun voordeel gedaan, verontwaardigd waren, en hetzelfde hebben afgewezen. — Ik weet het, Gij geeft voor te werken in het algemeen belang en ook in deze alleen daardoor te zijn geleid. Wat nu uw subjeetief gevoel over het begrip van algemeen belang zijn mag, verklaar ik niet te begripen; sedert bijna 20 jaren in verschillende ambtbetrekkingen werkzaam geweest, durf ik mij beroemen, ten allen tijde het algemeen belang steeds voor oogen te hebben gehouden en meer dan eens bijzonder belangen daaraan te hebben opgeofferd. De maatregel door U genomen en waarop wij nu doelen is, mijns inziens, lijnregt met het algemeen belang in strijd. Zij zoude ten gevolge hebben, dat men meer dan den halven straatweg voor niet konde gebruiken, dat eene betaling werd ontdoken, naar regt en billijkheid verschuldigd en zonder welke de onderneming nimmer had kunnen worden tot stand gebragt. Wat is dus een beroep op het algemeen belang anders dan een protestatio actui contraria?

En nu vergun mij U nog de volgende korte opmerkingen te maken.

Gij waart het die onzen geachten voorzitter en mij, ongevraagd, uwe medewerking in den beginne hebt aangeboden; die ons toen hebt geraden den tweeden tol te plaatsen, waar nu de hulptol gevestigd zal worden; in het bosch van den heer van Hasselt, daarbij zeggende: „niet om mij, want ik zal nimmer toegang over mijn land ten nadele van uwen weg verlenen, ook heb ik bereid dit bezwaar „ook aan mijne regter te stellen op te leggen.”

Wie was het die slechtste 14 dagen later onze onderneming bij de ingezetenen van Noordlaren langs alle wegen tegenwerkte, en die, toen wij eindelijk tot de grenzen der gemeente genaderd waren, de tusschenkomst der justitie inriep om ons verder voortgaan te beletten; van dezelfde justitie, wier hooggeachte vertegenwoordiger als bemiddelaar, door U en door mij daartoe verzocht, de voorwaarden bijna woordelijk heeft voorgeschreven zooals ik ze verlangd had, ja zelfs nog voor ons minder bezwarend?

Gij waart het die ons meer dan eens gewaarachuwd hebt voor tegenwerking aan zijde van den heer burgemeester van Haren, en

Wie was het die, toen deze door ons allen geachte ambtenaar voortdurend bewijzen gaf, de eindregeling van den afstand van den weg te willen bevorderen, alles wat mogelijk is heeft aangewend om hem daarin tegen te houden?

Gij waart het die, blijkens uw onder mij berustend handschrift, onder de voorwaarden van afstand van den weg, in de marktvergadering te Noordlaren hebt durven voorstellen de navolgende woordelijke bepaling:

5. „Dat de hh. concessiearissen geenen anderen weg dan „den reeds genoemden afsluiten en zich verbinden, geene „authorisatie tot nadere of andere afsluiting van eenigen weg „te zullen vragen.”

En nu vraag ik, en hecht aan de beantwoording dezer vraag zeer veel: Welke bedoeling lag aan uwe zijde in die voorgestelde voorwaarde, aan welke ons te onderwerpen wij echter geen oogenblik gedacht hebben, en waarmede zich ook geen ander weldenkend marktenoot konde vereenigen. — Welke bedoeling lag daarin? Welke is het verband tusschen uw voorstel en de later gepraatseerde toelontduiking langs uwen weg?

Ziedaar, Hoog Welgeboren Heer! eene reeks van daadzaken ter rechtvaardiging van hetgeen in het door uw aangevallene artikel slechts kortelijk is aangevoerd; eene reeks van daadzaken, waaronder niet eene die het aan volledig bewijs zoude ontbreken. Ziedaar eene reeks van daadzaken, waarop wij niet zouden zijn teruggekomen, indien niet uw schrijven zulks had uitgeloekt.

De goede zaak heeft voor ons gezegevierd, de hooge regering heeft getoond, dat zij goed regt wist te handhaven. Wij stellen hare uitspraak op hoogen prijs, en oehoon ook noodloze kosten aan onze onderneming door U mogen veroorzaakt zijn, zoo zijn wij bereid het gebeurde te vergeven, zodra wij voor de toekomst door U worden met rust gelaten en geene nieuwe middelen uitgedacht om ons te bemoeijelijken.

Wat waarheid is ten slotte, laat ik aan de beslissing van het geachte publiek over; niet aan hen, die als *ames damnés* van U of ons mogten kunnen worden beschouwd, hezij door geldelijk belang, hezij door andere redenen van convenientie, maar van dat publiek, dat, de daadzaken voor oogen houdende, zonder eenig aanzien van personen uitspraak doet, dat zich door geene schooneklinkende woorden laat weglepen, maar op omstandigheden en uitkomsten lattend, geene andere hewegreden voor zijne uitspraak heeft, dan die van geweten en overtuiging. In de meeste gevallen is de volkstem de beste jury. Die volkstem nu antwoorde op de vraag waarmede ik begonnen ben: Wat is waarheid?

Huize Laurwoud, 21 Junij 1851.

VAN HEIDEN.

GUTZLAFF.

In de Groninger en andere Couranten wordt gemeld, dat, volgens een gedrukt brief van GUTZLAFF, deze zich aan het zendingwerk heeft onttrokken.

Wat woordelijk in dien gedrukten brief staat, weet ik niet;

maar wel, wat de zaak is. Zij is deze. GUTZLAFF heeft vroeger te Hongkong de Christelijke Vereeniging (the Christian Union) voor de verbreiding van het Christendom in China opgericht, en nu het bestuur der vereeniging opgedragen aan drie andere zendingen, niet ten einde zich zeiven aan het zendingwerk te onttrekken, maar ten einde dit werk te krachtiger te kunnen doorzetten. Dit doet hij dan ook door Chinezen tot zendingen op te leiden, zelf te prediken en zeer veel te schrijven, en elk met raad en daad te hulpe te staan.

GUTZLAFF heeft dus gedaan, wat de Apostelen deden. Toen de gemeente te Jeruzalem klein was, zorgden ook zij voor de armenbedeeling; toen die gemeente grooter werd, zeiden zij, dat zij die zaak niet langer konden verrigten, en stelden ze voor, Diakenen te benoemen, niet ten einde zich aan de gemeente te onttrekken, maar ten einde, van dat bestuur over de liefdegaven ontlagen, in de prediking des Evangelies haar te beter te dienen.

Ik verwacht van de onpartijdigheid der dagbladen, dat zij deze opheldering even gaarne zullen overnemen, als het onjuiste; GUTZLAFF krekende, berigt, welk hierdoor aanmerkelijk wordt gewijzigd.

G. 22 Junij.

G.

Wat men elders en wat men in Groningen overheeft voor de bevordering van het Hooger onderwijs, in verband tot ware philanthropie.

De vergelijking, die wij hier zullen doen kunnen, is reeds op zich zelve te sterk sprekend, te afdoende, dan dat wij, — die haar te dezer plaatse eenvoudig wenschen mede te deelen, — er één enkel woord zouden willen bijvoegen. De zaak moge en zal voor zich zelve spreken. — In het *Nederlandsch Weekblad* voor Geneeskundigen, het orgaan der Amsterdamsche geneeskundige wereld, van gisteren, 22 Junij, komt namelijk het volgende stuk voor:

„AMSTERDAM, 10 Junij. De wensch, in de laatste jaren meermalen genit, tot verkrijging van een nieuw ziekenhuis, ter vervanging der tegenwoordige gasthuizen, schijnt nog niet te zullen vervuld worden, ja de daartoe voorgestelde plannen onbepaald te zijn uitgesteld. Immers in dezen zomer zal in het Binnengasthuis eene aanzienlijke verbouwing plaats hebben van de afdeling voor lijders met chirurgicale gebreken, waardoor de bovenzalen dezelfde verbetering zullen ondergaan welke aan de mannenziekenafdeling vóór 5 jaren te beurt viel; zal verder het geheele gesticht door gas verlicht worden en worden er 2 nieuwe badkamers voor de ziekenafdeelingen gebouwd, enz. „De hinderpaal voor het bouwen van een nieuw ziekenhuis schijnt alleen in de enorme som te zijn gelegen, die daarvoor vereischt wordt; het voorbeeld door Rotterdam gegeven lokt Amsterdam niet tot nvolging toe. Men heeft berekend, dat een gasthuis, waardoor in de behoeften zou kunnen voorzien worden, minstens één miljoen (!!) guldeus zou vereischen, eene som naar men zegt, thans niet beschikbaar. Zijn wij wel onderrigt, dan is het plan van de stedelijke regering, langzamerhand belangrijke verbeteringen aan te brengen; hiardoor zal het Binnengasthuis wel nimmer een schoon en regelmatig gesticht, maar de gelegenheid ter verpleging der lijders in alle zalen zeer doeltreffend kunnen gemaakt worden. „Wat het lot van het Binnengasthuis aangaat, dat door de ongedaende ligging niet alleen de verpleging, maar ook het gehele dienstpersoneel zoo schadelijk is, blijft nog onbekend.”

Uit dit stuk blijkt alzoo, — en dit zijn FEITEN, die meer afdoen, dan de vele schoone woorden en voorzeggingen, dat, als men te AMSTERDAM eene groote medische akademie wilde vestigen, allen daar met den vurigsten ijver zouden medewerken, om die school waarlijk groot en uitnemend, uitwendig, te doen zijn, — uit dit stuk blijkt alzoo: dat het magtige Amsterdam er geen geld voor overheeft, om ten behoeve van het Onderwijs en van de duizende van arme lijders, die daar jaarlijks in de beide gebrekkige gasthuizen (waarvan het eene zelfs „door zijne ongezonde ligging zoo schadelijk is niet alleen voor de verpleegden, maar ook voor het gehele dienstpersoneel”) moeten verpleegd worden, behoorlijke gasthuizen te doen tot stand brengen.

En wat is nu — ook uiterlijk — het scherpe contrast, waarvan wij boven spraken? Het is de zaak, die op dezelfde bladzijde van hetzelfde nummer van hetzelfde *Weekblad* in dezer voege wordt vermeld:

„GRONINGEN, 18 Junij. De verwezenlijking van het groote en gewichtige plan, dat nu sedert een paar jaren is hangende geweest, namelijk het tot stand brengen, (voor rekening van de provincie en stad) van een nieuw en groot provinciaal, stads- en akademisch-ziekenhuis, is thans verzekerd, vermits de Koninklijke sanctie op dit plan nu is verleend geworden. — Vermeedelijk zal de aanbesteding van het nieuwe ziekenhuis reeds in deze maand plaats hebben, en zal Groningen zoo doende in het bezit komen van een gasthuis, vooral ook bestemd voor het klinische onderwijs, zoo als geene andere onzer Hoogescholen zal kunnen aanwijken. Wij wenschen ons gewest, onze stad en vooral onze Hoogeschool dan ook geluk met de verwezenlijking van dit gewichtige plan, en hopen met alle belangstellende vrienden van wetenschap en onderwijs, dat het nu te bouwen luisterrijke ziekenhuis zal strekken tot nieuwen luister en nieuwen bloei van onze Hoogeschool, en is het bijzonder van het geneeskundig onderwijs aan haar. — Dit zij zoo!

Waarlijk, zoo ergens, dan toont de provincie en de stad Groningen, bij elke gelegenheid, dat zij veel, dat zij alles veil hebben voor hare Hoogeschool en dat zij verdienen suik eene stichting voor hoogere ontwikkeling in haar midden te bezitten, te behouden en tot hoggen bloei te brengen.”

Wij merken, ter eere van ons gewest, hierbij slechts dit op: dat, als men nagaat, hoe, vóór een paar dagen, bepaaldelijk en schier bij uitsluiting in ons gewest het voor 't lager onderwijs in Nederland zoo gewichtige Schooleest is gevierd, men zich haast zou genoopt gevoelen om te denken, dat alleen de volksgesest in Groningen weet op prijs te stellen de heilrijke gevolgen van goed onderwijs, van beschaving, van veredeling: eene op prijs stelling, — wat het hooger onderwijs betreft — hier zoo schitterend gebleken in September 1850, en — wat het lager onderwijs, het volksónderwijs aangaat — nu zoo heerlijk in deze maand.

Dit zijn heugelijke feiten, in het oog van alle goeden en weldenkenden.

Eerste Kamer der Staten Generaal.
REDEVOERINGEN EN ADVIJZEN.

Zitting van den 2den Mei.

Beraadslaging over het wetsontwerp tot vaststelling eener verhooging van het VIIste hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1851, tot het herstellen der schipstels van het drooge dok te Willemoord.

De heer DE SITTE.

Ik zal in zoo kort mogelijke bewoordingen mijne afkeurende stem over dit wetsontwerp motiveren. Behalve de onderscheidene be-

zwaren die reeds door verschillende sprekers daartegen zijn ingebracht, ben ik door de rapporten van de ingenieurs zelfs tot de vaste overtuiging gekomen, dat het meer dan waarschijnlijk is, dat het dok slechts korten tijd in zijn geheel zal kunnen blijven bestaan. Indien dat bewaarheid werd, dan zouden de f 155,000, die aan de reparatie van de sluis ten koste moeten worden gelegd, geheel verloren zijn. De redenen, waarom ik geloof dat het dok niet lang meer zal kunnen bestaan, zijn daarin gelegen, dat het dok en de schipsluis als uit één hand, op denzelfden tijd, waarschijnlijk door dezelfde werklieden en ook onder hetzelfde nauwkeurig toezicht zijn vervaardigd. Nu is bij het onderzoek gebleken, dat de metselspecie, die gedient heeft tot de daarstelling van de zijden der sluis, tot geene verharding of versteening is overgegaan.

Het is gebleken, dat een groot gedeelte — en dat was nog wel van het beste — tusschen de vingers kon worden tussengeweven; een ander gedeelte was overgegaan tot een soort van deeg of pap, die niet aan elkander hield; het slechtste gedeelte van het metselwerk was eene specie, die uit de voegen drong en uit modder en aarde bestond.

Ik geloof, dat die ongelukkige toestand grotendeels te wijten is aan de slechte gaardheid van den ondergrond in de geheele lokaliteit, waar het werk is opgericht. Het schijnt, dat er diep in den grond zoodanige wellen zijn, dat noch metselwerk noch heilwerk daar op den duur tegen bestand kan zijn. Een grondig onderzoek, dat nog kan worden ingesteld, zal zulks waar of niet waar maken. Indien dus dat onderzoek nog bij tijds geschiedt, dan geloof ik dat er vóór de begroting over 1852 tijd genoeg zal zijn om er op terug te komen. Bij voorraad wil ik verklaren, dat ik niet tegen de som van f 155,000 ben, en al ware het drie maal meer er niet tegen zou opzien, indien (de noodzakelijkheid van het dok buiten bedenking stellende) door het aanwenden dier kosten, het dok en de daarmede in verband staande sluis, voor goed en duurzaam kunnen worden hersteld.

II.

Ik zal tot meerdere bevestiging van het door mij aangevoerde nog kortelijk eenige zinsneden van het rapport, dat geteekend is door een' hoofd-ingenieur der marine en door den hoofd-ingenieur van den waterstaat in het negende distrikt (Noordholland), aanhalen. Daarin lees ik het volgende:

Zooverre het metselwerk der sluis ontbloeit is kunnen worden, bevond men hetzelfde algemeen, doch vooral in het zuidelijke penant, met ontelbare grootere en kleinere scheuren bezet en alle verband verbroken; in het omgekeerde gewelf, vooral in het laagste gedeelte, was hetzelfde tusschen de hardsteenen spouningen voor de bateauporte gerezen en naar boven gedrongen, terwijl onderscheiden blokken hardsteen zoodanig in de spouningen als elders waren gesprongen en verzet of uitgevallen. Bij het inbreken van gaten in verschillende gedeelten van het metselwerk, zelfs in de benedenste gedeelten van het omgekeerde gewelf, hetgeen veelal met de hand, zonder behulp van ijzeren werktuigen kon geschieden, ontbrak alle zamenhang, daar de metselspecie onverteerd is bevonden, zijnde op de droogste plaatsen tot stof tusschen de vingers wrijfbaar, op de vochtige gedeelten een uit roode en witte bestanddeelen zamengesteld deeg of pap en op de natte plaatsen zelfs geheel tot modder overgegaan. — Dit "overgegaan", mijne Heeren, zal wel niet letterlijk moeten worden opgevat; maar heeft veel meer de beteekenis van "door modder vervangen"; hetgeen als een natuurlijk gevolg zou van het onvoldoende der metselspecie, als van de geweldige persing van water en looppand is aan te merken.

Ik heb alleen willen betoogen dat wanneer het gedeelte van het metselwerk dat voor het oog zichtbaar is, zich zoodanig slecht vertoont als reeds is gebleken, dat men dan, uit het bekende tot het onbekende besluitende, gerust kan aannemen dat het overige gedeelte niet lang zal kunnen blijven bestaan in den toestand waarin het zich nu bevindt, te meer daar het uit onderscheidene rapporten, en ook uit de discussiën in de Tweede Kamer over dit onderwerp gevoerd, gebleken is, dat het dok, sedert geruimen tijd en van het begin zijner daarstelling af, steeds aan lekken gelaboreerd heeft en van het begin af ontzetting der muren van de banketten enz. heeft plaats gehad.

Zitting van den 14den Junij.

Beraadslaging over het wets-ontwerp tot instandhouding voor één jaar van wetten en verordeningen van vreemden oorsprong in Limburg.

De heer CREMERS.

Ik wensch te zeggen, dat ik, niettegenstaande de bezwaren, die ik tegen dit wets-ontwerp heb hooren opperen, nogtans mijne stem daaraan zal geven.

Het is niet mijn voornemen te onderzoeken, of de Regering dit wets-ontwerp al dan niet vroeger had kunnen of behooren voor te dragen. Indien de Regering hierin schuld heeft, dan kan dit thans echter niet meer door haar worden hersteld. Wij hebben, naar mijn inzien, slechts te beoordeelen, of dit ontwerp moet worden aangenomen, en nu kan de schuld van de Regering geene reden zijn, om eene overigens nuttige en goede wet af te stemmen.

Ik geloof ook niet dat wij geroepen zijn om te beoordeelen, of de woorden: „te rekenen van den 3den Junij 1851" in art. 1, daar thans juist zijn gesteld. Ik geloof te mogen aannemen dat die woorden, op het oogenblik waarin dit ontwerp aan de wetgevende magt is voorgedragen, daar moesten worden uitgedrukt, omdat de Regering altijd moest uitgaan van het beginsel dat de wetten, als het ontwerp bedoeld, moesten werken van den 3den Junij 1851 af, en niet van het beginsel, dat eene tusschenkomst zou bestaan tusschen het vervallen van den verstreken termijn en de verlenging der tijdelijke instandhouding. Het beginsel moest wezen, dat de wetten van vreemden oorsprong in Limburg zonder tusschenruimte zouden blijven gevestigd.

Nu is het zeker: vooreerst, dat, indien deze wet wordt aangenomen, de Kamers dan aan den Koning de magt zullen verleenen, om van den 3den Junij 1851 af de wetten op de schutterijen, op de visscherij, op de gemeenten, enz. in Limburg in stand te houden. Hetzelfde magt is evenwel door de Tweede Kamer reeds aan de Regering gegeven en waarschijnlijk in hetzelfde vertrouwen, dat ik bezit, dat van die magt, om aan de bedoelde wetten eene retroactieve kracht te geven, geen gebruik zou worden gemaakt.

Ik zie dus volstrekt geen bezwaar in de aanneming van dit ontwerp, maar wel groot bezwaar in de afstemming daarvan, want de bedoelde wetten moeten in Limburg worden in stand gehouden, en, indien wij dit ontwerp afstemmen, dan bestaan die wetten niet meer en dan zullen die streken nog geruimen tijd zonder wetten op de schutterij, op de visscherij, op de gemeenten, enz. wezen.

Ik geloof, dat de opname van eene formule in de wet geen voldoende reden voor ons kan zijn om eene wet, die zoo noodzakelijk is voor een aanzienlijk gedeelte van het rijk, af te stemmen, en daar aldus een staat van wetteloosheid te doen geboren worden. Er moge verzuim zijn gepleegd, de wetten mogen reeds door eene te late indiening van het ontwerp buiten werking zijn geraakt, ik geloof, dat dit eene reden te meer is, om ze hoe eer hoe liever weder kracht te doen verkrijgen.

De heer DE SITTER.

Ook ik zal mij voor het wets-ontwerp verklaren. De redenen, die mij daartoe bewegen, zal ik in korte bewoordingen aan de aandacht der vergadering onderwerpen. In de eerste plaats zie ik niet, dat het verzuim der Regering zoo groot geweest is, en die omstandigheid kan mij niet doen besluiten, om het hertogdom Limburg als het ware in eenen toestand van regeringeloosheid te brengen. Ik deins daarvoor terug, en ik vereenig mij volkomen met hetgeen de geachte sprekers uit Groningen en uit de hofstad zoo even te dien opzichte hebben bijgebracht. Maar ik meen nog tot versterking van mijn beweren te mogen aanvoeren het 3de der additionele artikelen der grondwet. Ik geloof dat het daarin voorkomende voorschrift alleen voldoende is, om alle kwestieën te doen vervallen. Dat 3de additionele artikel luidt als volgt: „Alle op „het oogenblik der afkondiging van de veranderingen in de „grondwet verbindende wetten, reglementen en besluiten „worden gehandhaafd, tot dat zij achtereenvolgens door andere „worden vervangen.” Die wetten, waarvan hier sprake is, worden dus per se gehandhaafd, tot dat voor elke wet afzonderlijk eene andere in de plaats zal zijn getreden. Ik weet zelfs niet, waarom men op nieuw, van jaar tot jaar, die wetten bekrachtigen zal. Ik zal mij dus voor het wets-ontwerp verklaren.

Zitting van den 16den Junij.

Beraadslaging over het ontwerp van wet betreffende het verleen van schadevergoeding aan leden van de voormalige Eerste Kamer.

De heer CREMERS.

Het heeft mijne aandacht getrokken, dat dit voorstel de algemeene belangstelling zeer heeft opgewekt; dat het meer dan zoo menige andere wet eene bijzondere beweging heeft veroorzaakt in het land. Daarom ware het mij aangenaam geweest, indien wij, bij deze gelegenheid, eene juiste, duidelijke beslissing over het punt, waarop het hier aankomt, hadden kunnen nemen, en daarom heeft het mij leed gedaan, dat ook in deze beraadslagingen weder is aangehaald, hetgeen in den aanhef van het verslag voorkomt, dat namelijk het onderwerp van het voorstel van wet thans nog niet in beraadslaging kan komen. Daardoor zou op nieuw de beslissing van dit punt uitgesteld kunnen worden. Indien de wet wordt aangenomen, dan zal het erkend zijn, hoe de Kamer er over denkt; maar indien de wet mogt worden afgestemd, dan zal het niet duidelijk blijken, waarom de meerderheid der leden gestemd heeft in dien zin. Het zou onzeker zijn, of de wet ware afgestemd, omdat men eene andere dan deze schadevergoeding wil, of wel omdat men oordeelde, dat dit punt niet bij eene afzonderlijke wet kan worden behandeld. Met eene groote meerderheid heeft de Tweede Kamer beslist, dat het onderwerp afzonderlijk kan worden behandeld; zij heeft hare goedkeuring gegeven aan het voorstel, en ofschoon het nu aan deze Kamer gewis vrijstaat, om het af te stemmen, kan ik er mij toch niet mede vereenigen, dat wij nu aan de Tweede Kamer ten antwoord zouden geven: gij hadt u met die zaak niet moeten inlaten, gij hadt er u niet mede moeten bemoeien; het is te prematuur, het kwam niet te pas, om er over te spreken. Behalve dat zoodanig antwoord de uitkomst bemoeijelijken en het gevoelen dezer Kamer duister maken zal, schijnt het mij minder heuch, en daarom niet aannemelijk, tenzij in de grondwet duidelijk van het vereischte een algemeen wet blijke. Dit nu kan ik daarin geen zins vinden.

Wanneer toch in het 2de der additionele artikelen stond: aan de Regering wordt de verplichting opgelegd, om bij eene algemeene wet het beginsel vast te stellen, volgens hetwelk aan allen, die door of ten gevolge van de herziening der grondwet betrekkingen verliezen, hun voor hun leven opgedragen, schadevergoeding zal worden verleend, dan was hier geen twijfel aan. Maar dat staat er niet, en de leden, die het gevoelen voorstaan, dat deze zaak bij eene algemeene wet moet worden geregeld, zijn verplicht om woorden in het artikel te voegen, die er niet in staan. Er is geene verplichting in dat artikel gelegen, om bij ééne algemeene wet het beginsel der schadevergoeding voor allen uit te maken. Die woorden zijn niet in het artikel: dit is dus de meening niet geweest. Indien al die verplichting aan de Regering ware opgelegd, dan zoude daarin nog geen verbod liggen aan de Tweede Kamer, om ten deze gebruik te maken van haar regt van initiatief. Zij vermogt, mijns inziens, op deze wijze een voorstel tot ons te rigten; en zij mag dus een ander antwoord verwachten dan dit: gij hadt u met deze zaak niet moeten bemoeien.

Ik voor mij ga dan ook gerust over, om nu alleen te onderzoeken, welke stem ik omtrent dit voorstel zal moeten uitbrengen. Er is strijd van gevoelen over de uitlegging van dit artikel en de woorden geven daartoe gereede aanleiding. Die strijd van gevoelen bestaat, naar mijn inzien, omtrent de vraag: is de staat wettelijk schadevergoeding aan de leden der voormalige Eerste Kamer schuldig? En om tot de beantwoording van die vraag te komen, geloof ik, dat wij niet bloot op de woorden kunnen letten; de woorden van het artikel zijn te onbepaald, te algemeen, dan dat wij daaruit alleen een besluit kunnen opmaken; wij moeten dus tot de geschiedenis van het grondwets-artikel terugkomen, om daaruit den juistten zin van die woorden op te maken. Nu kan ik mij zeer wel begrijpen, dat vele leden, die in de voormalige Tweede Kamer hebben gezeten, door hunne herinneringen worden geleid, die hun zeggen, dat er over eene schadevergoeding veel is gesproken, dat er op is gewezen; het is een feit, het is niet tegen te spreken, het is van algemeene bekendheid, dat er pourparlers plaats hebben gehad. Maar nu geloof ik toch, dat de leden, die daarop zoo aandringen, aan de waardigheid der voormalige Eerste Kamer te kort doen. Ik ontken het feit der pourparlers niet; ik geloof dat men gezegd heeft: gaat gerust uwen gang. Maar de leden, die zich daarop gronden, moeten nog verder gaan; zij moeten onderstellen, dat de Eerste Kamer alleen of ten deele ten gevolge van de belofte, in het 2de additionele artikel der grondwet vervat, overgegaan is tot de goedkeuring der nieuwe grondwet. En dit geloof ik niet. Ik kan niet gelooven — en daarop komt het betoog neder — dat die pourparlers de beweegredenen zijn geweest voor de Eerste Kamer, om de grondwet aan te nemen. Ik vooronderstel eene meer edele. Ware dit zoo, dan was het misschien wel verschuldigd, maar dan toch oneerlijk verkregen geld, dat wij moesten toestaan, en daarvoor heb ik eene te groote gedachte van de voormalige Eerste Kamer der Staten Generaal. Ik geloof dus niet, dat men zoo sterk behoort aan te dringen op hetgeen door eenige leden der Tweede Kamer is gezegd, alsof de betrokken personen uit dat argument hun regt zouden kunnen putten.

Ik ga om deze reden tot de officiële stukken over, en daaruit schijnt mij ten duidelijkste te blijken, dat er geene verplichting bestaat, om aan de leden van de voormalige Eerste Kamer pensioen of schadevergoeding te verleen. Ik vestig uwe aandacht op de gewisselde stukken, die de uitlooiels zijn van de officiële handelingen van de wetgevende magt, en op de stukken, die van de Regering zijn uitgegaan. In de eerste plaats vind ik, in het eerste voorstel der Regering, het beginsel, dat allen, die door of ten gevolge der grondwetsherziening eene, hun levenslang opgedragen betrekking mochten verliezen, schadevergoeding zullen genieten. De Regering had het bedrag der toe te kennen schadevergoeding op $\frac{1}{3}$ van het bedrag der traktementen en der retributies gesteld.

De Regering voegde daarbij, dat het geen regt van die personen kon genoemd worden, om schadevergoeding te erlangen, maar dat het een beginsel van de hoogste billijkheid was, dat zij, die hunne betrekking verloren, hun voor het leven opgedragen, ten gevolge van de herziening of door die herziening, pensioen zouden genieten.

De Tweede Kamer deelde daarop haar verslag mede. De leden dier Kamer waren algemeen van oordeel, dat de Staat niet verplicht was om aan hen, die voor het leven waren aangesteld, eene zekere schadevergoeding te geven, indien zij die betrekking verloren. Zij merkten aan, hetgeen door den spreker uit Zwolle reeds is gezegd, dat eene aanstelling voor het leven altijd herroepelijk is voor de wetgeving. Zij vroegen verder, welke de zin van het woord retributie was.

De Regering bleef echter bij haar voorstel, en antwoordde, dat het woord retributie juist zag op de leden van de voormalige Eerste Kamer; zij hield vast aan hare beginselen; zelfs zóoverre, dat zij van meening was, en die uitdrukten, dat al de leden der voormalige Eerste Kamer eene schadevergoeding van $\frac{2}{3}$ van de f 3000 zouden genieten. Nu vraag ik: wat is daarop gevolgd?

Het tweede verslag van de Tweede Kamer bleef voortdurend ongunstig voor de zaak. De Tweede Kamer zag er groot bezwaar in, om dien maatregel in dien omvang goed te keuren, in den omvang van die bepaling. Zij zag er bovendien bezwaar in, omdat het niet overeen te brengen was met de waardigheid der wetgevende magt, dat de afgetreden leden der Eerste Kamer voortgaan $\frac{1}{3}$ der som, oorspronkelijk voor reis- en verblijfskosten bestemd, zouden genieten, terwijl de nieuw optredende Kamer die betrekking zonder-geldelijk voordeel zoude waarnemen. Daarop is nu die wijziging in het artikel gebracht, waardoor het tegenwoordig 2de additionele artikel in de grondwet kwam.

Het blijkt dus, dat de Tweede Kamer niet wilde toetreden tot het beginsel, dat allen, die voor hun leven waren aangesteld, eene schadevergoeding zouden genieten. Daarmede komen de woorden overeen: niet allen zullen eene schadevergoeding genieten, te regelen door de wet, maar:

de wet regelt de toe te kennen schadevergoeding.

De woorden zelve van het artikel, ik herhaal het, zijn ondubbelzinnig, maar na zoodanige uitlegging bestaat er bij mij geen twijfel meer. Ik geloof, dat de woorden geene andere uitlegging kunnen medebrengen, nadat het voorstel luidde: zij zullen genieten. Het staat dus vrij aan de tegenwoordige wetgeving, om aan de leden der voormalige Eerste Kamer, niet als schuld, maar op gronden van billijkheid, eene schadevergoeding te geven. En dan vraag ik: moet, en was moet hun toegelegd worden; welke gronden pleiten daarvoor? Ik moet natuurlijk, om die gronden te vinden, terugtreden tot de officiële stukken, die ten tijde der herziening zijn gewisseld, en wat vind ik daarin als het gevoelen der Tweede Kamer uitgedrukt? Ik lees, dat het gevoelen van velen, van de meeste leden, zoo niet van bijna allen, dit was: „dat het niet overeen te brengen is met de waardigheid der wetgevende magt, om aan de afgetreden leden der Eerste Kamer eene schadevergoeding van $\frac{1}{3}$ der som, die oorspronkelijk voor reis- en verblijfskosten bestemd was, toe te kennen, terwijl de nieuw optredende leden die betrekking zonder-geldelijk voordeel zullen waarnemen.” Ik zie niet, mijne Heeren, dat dit alleen op de toen voorgestelde twee derden slaat. Het is beneden de waardigheid der wetgeving, zegt het 2de verslag, dat de leden der voormalige Eerste Kamer meer zouden behouden, dan de tegenwoordige leden voor reis- en verblijfskosten genieten. Ik geloof dus, dat het uit de officiële stukken is op te maken, dat, ofschoon het der wetgeving vrijstaat te doen hetgeen zij wil, deze evenwel, indien zij de som van f 1500 aan de leden der voormalige Eerste Kamer toekent, zal handelen tegen de officiële, duidelijke meening der Tweede Kamer. Ik geloof dus, dat deze algemeene toekenning in strijd is met de officiële geschiedenis en dus in strijd met de officiële interpretatie van de grondwet. Evenwel, ik voeg mij gaarne bij hetgeen door den geachten spreker uit Zeeland gezegd is. Er zijn enkele leden — en daaromtrent verlang ik geene verdere inlichtingen, dewijl daardoor de maatschappelijke toestand van al de leden in het openbaar ter sprake zou worden gebracht, — ik zeg, er zijn enkele leden uit de voormalige Eerste Kamer, wier toestand thans bijna op grond van regt eene nadere overweging der wetgevende magt vereischt, en aan wie, mijns inziens, hoe eer hoe beter eene billijke vergoeding moet worden verleend, voor hetgeen zij verloren hebben. Dit erkennende, zal ik evenwel, om al deze redenen, tegen de toekenning aan alle leden stemmen.

Tweede Kamer der Staten Generaal.

Zitting van Donderdag den 19den Junij.

Te 1½ uur (een half uur na het bescheiden der Kamer) is nog geen genoegzaam getal leden tegenwoordig. — Ingevolge art. 36 van het reglement van orde, doet de Voorzitter de namen der afwezige leden oplezen. — Ten gevolge van datzelfde artikel, kennis konnende worden gegeven van de ingekomen stukken en van de voorstellen, van Regeringswege aangeboden, gaat de Voorzitter daartoe thans over.

Zijn ontvangen vier missives van leden der Kamer, zijnde de heeren: Anemaet, de Limpens, Wichers en van Lyaen, daarbij kennis gevende, dat zij verhandeld worden de werkzaamheden bij te wonen, de twee eersten door ongesteldheid, de derde door werkzaamheden, de laatste wegens een sterfgeval in zijne familie.

Zijn ontvangen de volgende koninklijke boodschappen, ten geleide van ontwerpen van wet, als: eene tot het verleen van de hoedanigheid van Nederlander aan Leo Levy en aan Ch. Strikker, beiden te Amsterdam; eene van gelijke strekking aan Knorr, te Leeuwarden; eene tot goedkeuring der met België gesloten overeenkomst, tot opheffing der Maasvaartregten.

De zitting is daarop tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Zitting van Vrijdag den 20sten Junij.

Ook heden heeft de Kamer geene zitting kunnen houden, omdat er slechts 33 leden tegenwoordig waren. Het gevorderde getal was 35. — De voorzitter heeft, overeenkomstig art. 36 van het reglement, de namen der afwezigen doen voorlezen. — De Kamer is tot nadere bijeenroeping gescheiden.

(Zie de Nieuwsafzendingen, enz. in het Bijvoegsel.)

GEBOORTEN.

Binnengekomen te Amsterdam den 19 Junij, kapitein Sissingh Harmina Catharina, van Schiedam; den 20sten Scherpbier Jantina, van Cotte; Hazewinkel Grijze Molema, van Rotterdam; Karsten Hillechiens Wilkens, van Nerva; Grooten de Goede Hoop, van Hamburg. — Te Texel den 19 Junij, Post Foca Helena, van New York. — Den 20sten Visser Dorothéa, van Banjaewangia. — In het Vlie den 15 Junij, Hazewinkel Arendina Harmina, van Riga; Peen Bougna, van Koningsbergen. — Te Helvoet den 18 Junij, Dood Christina Jantina, van Riga; Kramer Viatka, van Perna; Heeres Susanna, van Riga; de Jong Frouwina Elisabeth, van Windeau; den 19den Stuitvoet Annetiena Harmina, van Marseille. — Te Vlissingen den 17 Junij, Lodewijk Alberdina, van Riga. — Te New York den 4 Junij, Borchers Lewie van Nijestein, van Amsterdam. — Te Londen den 18 Junij, Top Onderneming, van Groningen. — Te Queenstown den 16 Junij, Schut de Hoop, van Napels; den 17den Post Gesina, van Ancona. — Te North Shields den 16 Junij, Zeegers Catharina, van Groningen. — Bij Douvres den 10. Rosenbeek Reinaw Engelkens, van Meesina n. Antwerpen n. Boston. — Te Liverpool den 17 Junij, Douwes Klasina Maria, van Smirna. — Te Galway den 15 Junij, Bakker Zeevaert, van Trieste. — Te Hull den 15 Junij, Meihuizen Jantje Nannina, van Dantsig; den 18den Schap Bernhard en Elise, van Amsterdam. — Te Hamburg den 19 Junij, Potjer Catharina Jantina, van Madeira; Prins Weldaad, van Termunterzijl. — Te Wierbeek den 16 Junij, Waterboer Fokkine, van Corsoer. — Te Yarmouth den 17 Junij, Hazewinkel Jonge Hendrik, van Genna n. Londen; Frankema Verwachting, van Hartingen. — Te Bremen den 16 Junij, de Jonge v. Catharina, van Itzehoe. — Te Kopenhagen den 12 Junij, Boerhave Arendina Elisabeth, van Bayonne. — Te Wolgast den 11 Junij, Nieldand Hoop en Liefde, van Bremen. — Te Swinemunde den 13 Junij, van Peer Aukje, van Amsterdam. — Te Travemünde den 19 Junij, Valk Alberdina Gesina, van Antwerpen. — Te Dantsig den 12 Junij, Sprik Alida en Westenberg Dieverdrig, beide van Amsterdam; van Duinen Alkana Elisabeth, van Delfshaven; Kreeft Jantina Ikina, van Groningen; Douwes Sieke, van Gend; Koster Martha Elisabeth, van Liverpool; den 18den Mooij Thassina, van Amsterdam; Taaf Gesina Jantina, van Zwolle; Scholten Margaretha, van Kampen; den 18den Mulder Jantina Anna, van Stavanger. — Te Memel den 13 Junij, Visser Imke Visser, de Boer Reina en de Jonge Hesperus, alle drie van Hartingen; van der Wouden Gesina Gesina en Ellen Fennegina, beide van Groningen; Scherpbier de 6 Gebroeders, van Zwolle; Kuiper de 6 Gezusters, van Aarhuus. — Te Bolderas den 10 Junij, Korter Riga, van Amsterdam; den 18den de Groot Margaretha Gesina, van Delfshaven; Mulder Afda Agatha, van het Nieuwe Diep; Raaker Harmina Gesina, van Stavanger; den 12den Brouwer Antina, van Schiedam; Kleefing Maria Laurentia, van Gend; den 18den de Jonge Fennegina, van Hamburg; den 14den Steen Sieke van der West, Oldenburger Johanna en de Groot Lucas Wildervank, alle drie van Schiedam; Deekman Onderneming, van Hartingen. — Te Nerva den 3 Junij, Stekman Groningen en den 4den Bakker Geertuida Femina, beide van Liverpool. — Te Kroonstad den 7 Junij, de Jonge Eltina, van Newcastle. — Te Rendsburg den 14 Junij, Bekkering Catharina Annetiena, van Hartingen n. Dantsig; den 15den Stuit Endragt, van Bremen n. Stettin; Drent Tjapke Schuringa, van Dantsig n. Bremen; den 16den Drent Anna Catharina, van de Eider n. de Oostzee. — Te Toningen den 16 Junij, Bakker Jonge Tije, van Groningen n. de Oostzee.

Binnengekomen te Texel den 20 Junij, kapitein de Jonge Sikkolins Hooites van Sunderland. — Te Grangemouth den 18 Junij, Bekkering Ulrika, van Dantsig. — Te North Shields den 11 Junij, de Jonge Jexelina, van Stettin. — Vertrokken van Amsterdam den 18 Junij, kapitein Roelofsma Harmonie, naar Napels; Boer Vriendchap, naar Bayonne; den 19den Dekker Epimachus, naar Kopenhagen; Oostera Magrietha Hillegina, naar Toningen; Pot Catharina Elisabeth, op avontuur; den 20sten Smit Goonne, naar Bordeaux; Nieboer Margaretha, naar Londen; den 21sten Tissingh Admiraal de Ruiters, naar Batavia; Kolk Dankbaarheid, naar Drontheim. — Uit het Vlie den 16 Junij, Rosema Annetiena Johanna, naar Stettin; Kuiper Meisina, naar Gothenburg. — Van Helvoet den 20 Junij, Huismans Onrust, naar de Oostzee. — Van Brielle den 20 Junij, Kuiper Annetiena Elvius en Bekkering Adriana, beide op avontuur. — Van Royan den 12 Junij, van der Baan Johanna, naar Rotterdam. — Van Liverpool den 14 Junij, Nagel Adria Alberdina en Leeuw Hendrika Jantina, beide naar Nerva. — Van Hamburg den 14 Junij, Zalling Gesina en de Wink Catharina, beide naar Koningsbergen. — Van Pillau den 13 Junij, Pih Lucas Wigcher, naar Amsterdam; Duit Fennechiens, naar Groningen; Hazewinkel Johanna Petronella en Pieter Sieke, beide naar Antwerpen; Koerkamp de 3 Gebroeders, naar Engeland; Scherpbier Hillechiens, naar Londen. — Van Bolderas den 8 Junij, Visser

Klein Tweelingen, Danel en Wilco, Klein Tweelingen, Spruk Juliana, Menkema Catharina Sijpkens en ...

ARLINGEN, 21 Junij. Binnengekomen den 15den kapit. van der ...

LIST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN welke de sond gepasseerd zijn.

GRONINGEN, 20 Junij. Zw. Land 84 f 7,45 Bl. Voer 38 f 2,90

GRONINGEN, 20 Junij. Zw. Land 84 f 7,45 Bl. Voer 38 f 2,90

Konstaad dadelijk en op het najaar onveranderd, op het voorjaar ...

Amsterdam, 21 Junij. NEDERL. Werk. Schuld 2 1/2 pCt. 58 1/2, 58 1/2, 58 1/2; Dito

ADVERTENTIEN. De COMMISSIE VAN GENESKUNDIG ONDER- ZOEK EN TOEVOORZIGT IN DEER PROVINCIE maakt

VEREENIGING VOOR DIENSTBODEN TE GRONINGEN. Het BESTUUR der VEREENIGING voor DIENSTBODEN

GRONINGEN, 20 Junij. Zw. Land 84 f 7,45 Bl. Voer 38 f 2,90

gesproken, en hetwelk met den tijd moet strekken om daaruit zulke diensboden te ondersteunen, dien niet dan zeer

W. GERHARDS, Voorzitter. E. J. DIEST LORGION, Vice-Voorz. A. R. SORMANI, Penningmeester.

Harddraverij te Onderdendam, zonder uitsiel, op ZATURDAG den 28sten Junij 1851.

HARDDRIVERIJEN TE APPINGEDAM. BURGEMEESTER en WETHOUDEREN van Appingedam zijn voornemens, op

HUWELIJKS, GEROORTE- EN STERFBERICHTEN. Getrouwd: GEERT HENDRIKS ADERS, van Winschoterzijl,

Getrouwd: A. N. VAN HILJESBERGEN. Gep. Kapitein bij het Oost-Indisch leger, met

Getrouwd: Mijne geliefde Echtgenoot W. M. Gockinga beviel heden van een DOCHTER.

Getrouwd: Heden overleed, tot mijne droefheid, mijne geliefde Echtgenoot FENKE WESTERHUIS, in den ouderdom van

Getrouwd: Heden overleed ons jongste Dochtertje GRIETJE, ruim 6 maanden oud.

J. M. VAN BOLHUIS HOUTSEMA.

NIEUWSTIJNDINGEN.

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Met Noorwegische storting heeft in zijne 18den dezez gehouden zitting een voorstel, strekkende om de in art. 2 der constitutie vervatte bepaling, volgens welke den Joden de toegang tot het Rijk verboden is, af te schaffen, met 63 tegen 10 stemmen aangenomen.

ITALIE.

Een bericht uit Rome meldt, dat de voorbereidende werkzaamheden tot het droogmaken van de befaamde Pontijnse moerassen geëindigd zijn, en dat men hoegoe voedsel weldra een begin te maken met deze belangrijke onderneming.

De *Risorgimento* van Turin bevat twee belangrijke stukken betreffende Napels. Het eene is een adres van 22 geestelijken, die sedert langen tijd gevangen zitten te San Francesco en op eene gruwelijke wijze behandeld worden, ofschoon zij door de regtbanken vrijgesproken zijn en dus in vrijheid moesten gesteld worden. De redenen, waarom zij nog gevangen worden gehouden, berusten alleen op vermoedens. — Het tweede stuk is van dezelfde geestelijken afkomstig en gerigt aan den kardinaal-aartsbisschop van Napels, waarin zij onder anderen zeggen, dat zij aan een langzamen en pijnlijken hongerdood worden prijs gegeven. Op beide stukken hebben de verzoekers een weigerend antwoord ontvangen, en thans hebben zij zich gewend tot de vreemde gezanten te Napels, om de aandacht hunner regeringen op hun ongelukkig lot te vestigen. — Sedert de maand April 1849 tot April 1851 zijn in Napels niet minder dan 466 wereldlijke en kloostergeestelijken uit de provinciën wegens staatkundige verdenkingen in hechtenis genomen. Omstreeks 3000 geestelijken zijn door de bisschoppen om dezelfde redenen afgezet. In de gevangenis van Reggio (Calabrië) versmachtten de prelaten. Op Sicilië is het niet beter gesteld. De regering neemt thans maatregelen in de vestingwerken van Palermo, om de stad, zoodra er een opstand uitbarst, in een puinhoop te kunnen veranderen. Desniettemin (of juist daardoor) heerscht alom de grootste gisting.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 19 Junij.

De Pruisische minister van binnen. zaken heeft aan de Pruisische politie-overheid eene circulaire gezonden, waarin wordt gezegd, dat het democratisch comité te Londen op voorstel van Mazzini besloten heeft, de banknoten van alle staten na te maken en in omloop te brengen. Hun wordt de grootste nauwlettendheid aanbevolen.

Bijzondere berichten uit Duitschland.

FRANKFORT, 19 Junij. De jongste conferentien te Warschau en Olmutz beginnen in enkele maatregelen kenbaar te worden, die wij als uitloeijsels van de beteekenende wending mogen beschouwen, welke aldaar de buitenlandse staatkunde der Duitse groote mogendheden onder Ruslands auspiciën genoeë heeft. Hetgeen als een gerucht reeds door alle dagbladen de ronde gedaan heeft, en later van verschillende zijden is tegengesproken, schijnt zich ten laatste toch nog te bevestigen: De bondsvergadering heeft n.l. op een gegeven bevel van Weenen en Berlijn het besluit genomen, de bondsvestingen onverwijld op den voet van oorlog te brengen en de tot uitvoering van dit besluit vereischte maatregelen getroffen. Gelijktijdig daarmee is last gegeven, om de contingenten der afzonderlijke staten op dien voet te brengen, dat zij binnen 8 dagen marschvaardig kunnen zijn.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN, 18 Junij.

Maandag 11. is de tentoonstelling door 65,000 personen bezocht; het getal bezoekers op eenen dag was vroeger nog niet zoo hoog geklommen. De meeste menschen hadden eenig eten medegebragt, zoodat het glazen paleis des middags te één uur veel had van eene uitgebreide eetzaal. Gisteren was het aantal bezoekers weder grooter en klom tot 72,963 en heden middag te twee uur beliep het aantal bezoekers reeds weder 62,580. Dien dag hebben vele militairen, korpewijze, en ook 500 kinderen van het hier gevestigde weeshuis de in het glazen paleis aanwezige voorwerpen bezigtigd. Het getal vreemdelingen dat herwaarts komt neemt van dag tot dag toe.

Men verneemt dat het standbeeld van *Kiss*, voorstellende eene amazone, die zich tegen een aanvallenden leeuw verdedigt, voor rekening van de Vereenigde Staten aangekocht is tegen dertigduizend gulden.

Het kristallen paleis heeft in ernstig gevaar verkeerd, doordien de groote ballon, waarin de heer en mvr. *Graham* waren gezeten, eene lek heeft bekomen, en daardoor op eene geringe hoogte voortzwevende, vlak over het gebouw is gedreven. De luchtreizigers hadden zelfs beproefd, hunne ankers aan het glazen gewelf vast te hechten; gelukkig vatiede ze niet, anders ware bijna zeker een deel van 't gewelf medegevoerd.

Gisteren is hier ter stede het derde halve-eeuweste gevierd van het genootschap voor de verspreiding van den Bijbel in vreemde landen. De vergadering van het genootschap was omgomen talrijk. De voorzitter, Z. K. H. prins *Albert*, heeft eene rede uitgesproken, waarin hij hulde deed aan den stichter des genootschaps, Koning *Willem III*; de heilzame werking van het genootschap schetste, en deed opmerken, hoe veel de omstandigheden, waaronder dit derde jubilé gevierd wordt, verblijdender en gunstiger zijn, dan die welke tijdens de beide vorige halve-eeuwesten bestonden. — De bisschop van Londen, welke daarna het woord voerde, heeft o. a. gewaagd van de zendingen, die de Bijbelverspreiding en het werk der zendingen in Kafferland, op Nieuw-Zeeland en op Borneo gemaakt heeft. — Onder de volgende sprekers behoorden de ministers *Russell* en graaf *Grey*, de hertog van *Newcastle*, de aartsbisschop van Canterbury, enz. Uit het door den secretaris uitgebrachte verslag is o. a. gebleken, dat het getal der koloniale bisschoppen, sedert 1801, van 2 tot 24 is gestegen; dat de uitgaven van het genootschap van 2800 tot 65,000 p. st. 's jaars geklommen zijn, behalve 20,000 p. st. die jaarlijks voor bijzondere doeleinden besteed worden. Het getal der in dienst van het genootschap werkzame zendingen belooft nu 380.

De prins en voorzitter droeg de vestiging van deze maatschappij tot verspreiding van het Evangelie als een der werkzaamste geestelijke middelen voor, ten behoeve van de heerschede kerk in de zoo uitgestrekte koloniale bezittingen. Zij was „haar charter verschuldigd aan dien grooten man, Koning *Willem III*, den grootsten Souverein, waarop dit land bogen kan, door wiens scherpsinnigheid en veerkracht die bloedige worsteling voor burgerlijke en godsdienstige vrijheid gesloten was, die zoo lang dit land verdeeld had gehouden, en alwaar aldus de onwaardeerbare voordeelen van onze staatsregeling en ons Protestantisch geloof verzekerd werden.” Deze woorden werden met luide toeluchting begroet. De prins ging thans na, hoe *Willem III*, na den veiligen grondslag binnen 's lands gelegd te hebben, 's lands vijanden van buiten stoute lijf kon onder de oogen zien en tot de vestiging van dat koloniaal rijk medewerken, hetwelk zulk een vooruaam deel van Brittanjes tegenwoordige grootheid uitmaakt; en eere kwam hem toe, dat hij die op de rots der kerk had willen vestigen.

De prins betreurde het, dat bij den tijdelijken bloei, en bij het genot des vredes, de kerk, wier pogingen tot verbreiding van het Evangelie men heden vierde, door innerlijke geschillen en aanvallen van buiten getroffen zou worden. Z. K. H. had echter geene vrees voor baren eendelijken welstand, zoo lang zij vasthield aan hetgeen de voorvaders voor ons door de hervorming hadden gewonnen. Het Evangelie en het onbedwongen gebruik daarvan. — Die geschillen en moeilijkheden waren in deze, in elke andere kerk het gevolg van den natuurlijke en noodwendigen strijd der twee antagonistische beginselen, die de menschelijke maatschappij in de kerk zoowel als in den staat oplevert, te weten, de beginselen van persoonlijke vrijheid, en die van trouw en onderworpenheid aan de gemeente, voor haar eigen behoud ontworpen. Op die beide beginselen moet geleet, zij moeten verzoend worden. (Toeluchtingen.)

Van den 19den. Gisteren heeft de hertog van *Wellington*, volgens gewoonte, een luisterrijk feestmaal gegeven, ter gelegenheid van den verjaardag der overwinning van Waterloo. — Blijkens de op den 18ten Maart j.l. volbrachte volkstelling beliep het getal bewoners van Engeland en Schotland

20,919,331 zielen (in 1841 18,653,931). De telling in Ierland was nog niet bekend.

De bevolking van Londen beliep 2,363,141 zielen (1,104,356 mannen en 1,258,785 vrouwen); in 1841 bedroeg de bevolking der hoofdstad 1,948,369 zielen.

Van den 20sten. Het gebouw der tentoonstelling is gisteren door 63,709 en heden tot 2 uur door 20,769 personen bezocht. Het geheel der ontvangsten bedroeg tot en met gisteren avond 237,568 £ 7 sh. [f 2,850,820.20].

Het gisteren door de stad Birmingham aan de verschillende commissiën voor de tentoonstelling gegeven feest, kenmerkte zich door eene bijzondere gastvrijheid en hartelijke ontvangst. Het getal genoodigden bedroeg meer dan 500.

Men heeft berekend, dat de verschillende spoorwegen sedert het begin dezer maand nagenoeg 250,000 personen uit alle oorden des rijks naar Londen hebben vervoerd.

Eergisteren zijn 40 Hongaarsche emigranten te Portsmouth ingescheept, om naar de Ver. Staten overgebragt te worden. De Engelsche regering heeft gedurende hun verblijf hier te lande aan elk 1 sh. 6 p. per dag, voorts 20 sh. voor kledingstukken en 6 £ 15 sh. voor reisgeld doen uitbetalen.

Van den 21sten. In het lagerhuis werd gisteren behandeld de wet betreffende de kerkelijke titels, het 2de artikel werd, na verwerping van een amendement van den heer *Monsell*, aangenomen met 150 tegen 35 stemmen; het derde en laatste artikel werd aangenomen zonder stemming, nadat een amendement van den heer *Crawford* was verworpen.

FRANKRIJK.

PARIS, 18 Junij.

Naar aanleiding van de discussie over een ontwerp tot centralisatie der politie te Lyon, was de zitting van de Wetgevende Vergadering heden zeer onstuimig, uit hoofde van eene redevoering van liet Berglid *Pelletier*, die zich hevig uittiet tegen het koningschap, zoowel de legitimiteit van 1815 als de Julij-dynastie. De heer *Foucher* wederlegde dezen spreker, en deed hierdoor een' zoo algemeenen storm op de Montagne ontstaan, dat de *Changarnier* en meerdere leden den minister in hunne bescherming moesten nemen. Het was een tooneel van de onbegrijpelijkste verwarring en het scheelde weinig of men werd handgemeen.

Een der schouwburgen op de boulevards heeft reeds een tooneelstuk ontvangen ten titel voerende: *de Verborgenen op het Kasteel Bury*, waarvan het onderwerp is ontleend aan het proces *Bocarmé* voor de assises te Bergen in Henegouwen pas behandeld.

Heden ochtend is alhier geuillotineerd de moordenaar *Viou*, die onlangs den fabrikant in bronzen waren *Desfontaines* om 't leven gebragt en het in stukken gesneden lijk, in een koffer gepakt, naar Poitiers verzonden had.

Van den 19den. Heden waren de tribunes van het paleis der Wetgevende Vergadering zeer druk bezet met nieuwsgierigen, die meenden dat de zitting heden hetzelfde schandaal zou opleveren als gisteren. Zij werden evenwel hierin te leure gesteld. Wel is waar heeft *Jules Favre* zich hevige uitvalen veroorloofd tegen den minister *Leon Faucher*, maar deze verdaarvde zich niet hem te antwoorden. De heer *de Parrieu* nam die taak op zich. Hij werd op het spreekgestoelte gevolgd door *Dupont* (van Bussac) een vrij hevig montagnard, die in het traast gedeelte zijner socialistische improvisatie bleef steken, en daarop plotseling de tribune verliet, onder het luid gelach van de gezamenlijke leden der Vergadering. Het onderhavige wets-ontwerp betreffende de centralisatie der politie te Lyon, werd ten slotte aangenomen met 448 tegen 214 stemmen.

Heden heeft de speciale commissie voor de herziening der Constitutie eene bijeenkomst gehouden. De heer *de Melun* heeft aangedrongen op de geheele herziening der Constitutie, en de heer *Odilon Barrot* heeft zich in gelijken zin uitgelaten, en daarbij de gewichtige verklaring afgelegd, dat, volgens zijne overtuiging, allen door eene wijziging van het staatsverdrag, de Republiek in Frankrijk op hechte grondslagen kan worden gevestigd. Men denkt, dat, na deze republikeinse geloofsbelijdenis, de meerderheid der commissie den laatstgemelden staatsman tot verslaggever zal verkiezen.

Heden vertrokken 12 werklieden, op kosten der stad, naar Londen, ten einde aldaar de tentoonstelling te bezoeken.

Van den 20sten. De zitting der Wetg. Vergadering heeft heden niets van eenig staatkundig belang opgeleverd. Zij heeft zich bezig gehouden met het wetsontwerp over de bosschen en wouden.

Belangrijker rol heeft de staatkunde gespeeld in de commissie voor de departementale en gemeentelijke organisatie, daar er eene scheuring ontstaan is tusschen de legitimisten en de linkerzijde, ten aanzien van het eenige punt, waarin zij schenen overeen te stemmen, te weten: de kieswet van den 31sten Mei.

Zoo als men weet, had de heer *de Vatiménil* in zijn rapport over de gemeentewet, welke evenwel zoo veel nadeel doet aan de wet van den 31sten Mei, eene lofrede op deze wet ingelacht. Dit had groote opschudding veroorzaakt.

De commissie heeft dit rapport met 17 stemmen tegen 11 goedgekeurd, niet alleen met inbegrip van de bewuste lofrede op de wet van den 31sten Mei, maar ook met de fraaije inleiding ter verheerlijking van de wettige monarchie! Men kan ligtelijk begrijpen, hoe ontevreden de linkerzijde met dezen uitslag is.

Van eene goed onderrigte zijde verzekert men, dat de prorogatie der Wetgevende Vergadering gedurende de maanden Aug. en Sept. niet zoo onwaarschijnlijk is als men zoude denken.

Van den 21sten. De President der republiek heeft heden in het veld van *Mars* over eene brigade infanterie en cavalerie eene revue gehouden. Vele nieuwsgierigen waren bij dit militair schouwspel tegenwoordig, die overigens rustig is afgeloopen. Er heerschte eene diepe stilte, afgebroken door enkele kreten van *leve de Keizer!* die dan verdoofd werden door den kreet van *leve de Republiek!*

In de zitting der Wetgevende Vergadering was aan de orde van den dag de discussie over het ontwerp tegen de klubs en andere staatkundige vereenigingen. De linkerzijde valt dit ontwerp met hare gewone hevigheid aan. De vergadering neemt het wetsontwerp aan.

Volgens de *Annales de la Foi* heeft de Keizer van China een decreet uitgevaardigd, waarbij in zijn gansche rijk de vrije uitoefening der Christelijke Godsdienst wordt toegestaan.

BELGIE.

BRUSSEL, 18 Junij.

De graaf *Bocarmé* heeft zich in cassatie voorzien. Het blijkt thans, dat de gravin niet geweigerd heeft haren man vóór haar vertrek uit de gevangenis te zien, doch dat dit bezoek door de autoriteiten geweigerd is.

Het oijfer van de meerderheid, waarmede de veroordeeling en de vrijpraak zou hebben plaats gehad, is onjuist. De leden der jury hebben hun woord van eer gegeven, niet kenbaar te maken, hoe ten deze de stemmen verdeeld waren.

Van den 21sten. Te Antwerpen is eene bijeenkomst gehouden van Belgische en Nederl. ingenieurs, om de vraagstukken in beraadslaging te nemen, welke betrekking hebben op den aanleg van een internationalen spoorweg tusschen België en Nederland.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 20 Junij.

Bij Koninklijk besluit van den 17den Junij j.l. is de heer mr. *C. Visscher*, laatstelijk algemeene secretaris van het gouvernement van Nederlandsch Indië en thans voorloopig de functiën van raad van Indië waarnemende, benoemd tot lid in den gemelden raad.

Bij besluit van den 16den heeft Zijne Majesteit aan den heer *J. P. A. François*, leeraar in de wiskunde bij het gymnasium te Rotterdam, bij besluit van den 24sten Mei j.l. benoemd tot lid der commissie tot het afnemen van het examen van hen, die verlangen te worden toegelaten ter inschrijving op de rolle der studenten aan eene hogeschool of aan het atheneum te Amsterdam of te Deventer, — op zijn verzoek als lid van die commissie ontslag verleend, en in zijne plaats benoemd den heer *G. L. Louwenriër*, leeraar in de wiskunde bij het gymnasium te Arnhem.

De leden der speciale commissie door Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken benoemd tot het afnemen van het eind-examen van eenige kweekelingen der Koninklijke akademie te Delft, die met het ten einde loopend akademie-jaar hunne studiën zullen hebben voltooid en een diploma verlangen van olivier ingenieur, zijn de heeren *G. Simon*, directeur der akademie, voorzitter; *L. J. A. van der Kun*, inspecteur van 's Rijks waterstaat; *H. C. Kijne*, van *Schooneveld*, hoofd-ingenieur in Noord-Babant; *Jhr. J. Ork*, van *Schooneveld*, fungerend hoofd-ingenieur in de provincie

Utrecht; *F. W. Conrad*, ingenieur direct van 's Landsche ijzeren-spoorweg-maatschappij van Gravenhage; *van Oordt*, ingenieur der marine te Rotterdam; *R. de Rose*, stads-architect te Rotterdam; *R. de Rose*, stads-architect te Rotterdam; *D. J. Storm*, ingenieur van 's Rijks waterstaat, thans bij de akademie te Overijssel leeraar in de natuurkunde aan de akademie te Overijssel.

Van den 21sten. Heden heeft in eene plegtige algemeene vergadering van den Hoogen Raad der Nederlanden de installatie plaats gehad van den nieuw benoemden raadsheer, mr. *G. van IJsselstein*. Vele leden van de magistratuur, de balie en van de beide Kamers der Staten Generaal en een talrijk publiek woonde deze plegtigheid bij. De proc. gen., de heer van *Maanen*, heeft eerst den overledene herdacht, daarna den nieuw benoemden toegesproken en den raad geluk gewansocht met deze aanvulling.

Vervolgens heeft de voorzitter, de heer *Donker-Curtius*, eene toespraak tot het nieuw benoemde raadslid gerigt, is daarbij in eenige ontwikkeling getreden van de omstandigheden, welke deze keuze zijn voorafgegaan en die haar zoo lang hebben vertraagd; hij erkende daarbij, dat de Tweede Kamer in geen deele gehouden was aan de lijst van aanbeveling van den hoogen raad, maar deed ook uitkomen, dat de Koning evenmin gehouden was aan de volgorde der nominatie van de Tweede Kamer, doch integendeel daarbij geheele vrijheid behield. Hij wil in al dat gebeurde volstrekt niet treden, veel min in beschouwingen van politieke aard; wil niet onderzoeken, op welken aandrang de Kamer er toe is gekomen tot de behandeling als hier heeft plaats gevonden; wijst echter op de noodzakelijkheid, dat er geene vermenging van attributen ooit moge plaats hebben in het belang des Vaderlands en, na daarover nog in zeer krachtige bewoordingen te hebben uitgeweid, sluit hij zijne rede met de herhaling der meermalen luid geuite klaagt over de slechte huisvesting van het hoogst regterlijke college in Nederland, iets dat ook niet aan den Monarch te wijten is, die van zijne troonsbestijging af alles gedaan heeft, om daarin te gemoet te komen, maar dat blijkbaar besluit op ministeriële overrechtheid; tot zekere hoogte door de Staten Generaal blijkens het in acht genomen stilzwijgen, gedeeld. De uiterlijke waardigheid, de materiële behoeften van den H. R. worden zoodoende voortdurend miskend.

Ten slotte wenscht de voorzitter den nieuw benoemde geluk, die het voorrecht had en op de lijst van den Hoogen Raad en op de nomin. der Kamer voor te komen en daarenboven de voorkeur des Konings te verwerven.

Bij de vrijheid van 's Konings keuze kan niemand daarover klagen, gelijk elk ander door den Koning benoemd evenmin stof tot beklag kan geven.

De nieuw benoemde neemt vervolgens zitting, wordende daarna deze plegtige vergadering opgeheven.

AMSTERDAM, 20 Junij.

Heden is door de arrondissements-regthank, op eenen eisch van den bekenden viool-kunstenaar *Ole Bull*, beslist, dat hij, die in eene handelszaak a *deposito* geeft, met de firma een contract sluit van geld- of verbruik-leening, maar niet van last- of bewaargeving. De kwestie betrof de aanzienlijke som van meer dan tachtigduizend gulden.

Twee kinderen van 4 en 12 jaren, op den 14den Junij j.l. uit Utrecht weggevoerd, zijn door hunne familie-betrekkingen teruggehaald uit het gebucht Notsel, boven Breda.

Maandag den 16den werd in de Hannover-Square Rooms te Londen eene vergadering gehouden van eenige aanzienlijke Nederlanders, welke de tentoonstelling hadden bezocht. Doordrongen van het nut der tentoonstelling, en overtuigd, dat er nooit beter leerschool voor den practischen man kan geopend worden, wanneer hij zijn eigen belang en den bloei van het vaderland wenscht te bevorderen, heeft deze vergadering zich ten doel gesteld, middelen te beramen, ten einde den Nederlandschen uitoefenaar van eenig bedrijf in kunsten, handwerken of land, hetzij bij baas of werkman zij, den weg, het verblijf en het bezoek der groote tentoonstelling gemakkelijk te maken.

Van den 22sten. Wij hebben berichten uit Batavia van den 27sten April ontvangen, en dus van drie dagen later dan met de mailboot *Batavia*. Met leedwezen zien wij daaruit, dat zich ook enkele cholera-gevallen in die stad geopenbaard hadden.

APELDOORN, 19 Junij.

H. M. de Koningin heeft ter gelegenheid van Hoogstd. verjaardag, aan den heer burgemeester dezer gemeente doen toekomen f 100 voor de armen, en eene gelijke som ten behoeve van het weeshuis.

Gisteren heeft Z. M. de Koning, in eene tent in de Schuttersweide, aan Hoogstedel. gasten, die eenen militair rang bezitten, aan de heeren officieren die deel genomen hadden aan het concours met den buks en aan de hier aanwezige gepensioneerde officieren met den rang van majoor, een feestmaal aangeboden, hetwelk bij allen die het voorrecht hadden er bij tegenwoordig te zijn, den aangenaamsten indruk heeft achtergelaten.

Bij de beantwoording van een' toast, op den kroonprins uitgebragt, zeide Z. M., „dat het hem met het oog op den geest des tijds, dien wij beleven, goed was voorgekomen; om zijn zoon op eene algemeene school te plaatsen, en zoodoende de kloof te vernauwen, die den vorst van het volk scheidt.” Z. M. gaf den wensch te kennen, dat de kroonprins het staatsbeleid van *Willem I* met de dapperheid van *Willem II* mogt vereenigen, waartoe hij hoopte, dat de gronden reeds gelegd waren.

De wedrennen, die heden zeer druk bezocht waren, hebben o. a. den navolgenden uitslag opgeleverd: Harddraverij voor harddravers uit alle provinciën, getrokken uit paardenrassen, die tot dusver op Hollandsche harddraversbanen toegelaten zijn. Een prijs van f 1000 in specie, door den heer *J. van den Brink*, br. m. *Roosie*. Eene premie, zijnde eene zilveren zweep, ter waarde van f 400, door den heer *G. R. Abbring*, zw. ruin *de Smit*.

VOORSCHOTEN, 19 Junij.

Gisteren avond werd deze gemeente door een' dollen hond bezocht, welke onderscheidene bonden heeft gebeten, die dadelijk zijn afgemaakt. Ook heeft hij een' dienaar van politie, welke hem vervolgde, gebeten. Dezen heeft men spoedig naar het voorschift der commissie van geneeskundig toezicht, in het voorgaande jaar gegeven, de wond uitgebrand. God geve, dat de zaak niet zulke noodlottige gevolgen moge hebben als het vorige jaar, toen ook omtrent dezen tijd zich een soortgelijk geval heeft voorgedaan.

ROTTERDAM, 20 Junij.

De 7 leden der 2de Kamer der Staten Generaal, welke naar Londen vertrokken waren, om aldaar de tentoonstelling te bezichtigen, hebben het op hunne terugreis al zeer ongelukkig getroffen. Ingescheept op de stoomboot „de *Stad Dordrecht*,” werden zij door den sterken stroom en wind, en bij de menigte schepen, op de rivier de Teems, tegen de bakens en tonnen aangedreven, waardoor de schroef brak. Daarna op het Engelsche schroefstoomschip *de Adonis* overgestapt, gebeurde kort daarna, door een noodlottig toeval, met die stoomboot hetzelfde, zoodat die heeren genoodzaakt waren, ten slotte de terugreis over Dover en Ostende aan te nemen. Hierdoor konden zij eerst heden in de residentie terugkeeren en werden in de onmogelijkheid gebragt, de vergadering gisteren bij te wonen.

LEIDEN, 19 Junij.

Heden morgen werd de jaarlijkse algemeene vergadering der maatschappij van Nederlandsche letterkunde alhier. Tot inlandsche leden werden o. a. verkozen de heeren: *G. Diephuis*, lid der arrond.-regtbank te Winchoten en *W. L. de Sturler*, gep. majoor te Groningen.

ZWOLLE, 20 Junij.

De eerste jaarlijkse algemeene vergadering der maatschappij tot bevordering van landbouw, tuinbouw en veestel in Overijssel, werd den 17den dezer gehouden in het Odéon alhier. De vergadering werd geopend met eene gepaste aanspraak van den voorzitter van het buitengewoon bestuur, den commissaris des Konings. Daarna doet de algemeene secretaris verslag van de lotgevallen en verrigtingen der maatschappij sedert de vorige algemeene vergadering (30sten Januari j.l.) alsmede aangaande de naamlijst der leden, welker getal bedroeg 613.

Aan de Dedemvaart en ook in andere naburige streken wordt de rogge aangetast door zwarte wormpjes, die de dikte van een haar en de lengte van een halve Ned. streep hebben; het koren wordt van onderop van den halm afgevoerd; het gemakkelijkst kan men zich van het bestaan dier wormpjes als oorzaak van het kwaad overtuigen, door de reeds aangestane halmen op wit papier of doek uit te schudden, als wanneer zij zich in hunne slangachtige bewegingen op het-

zelve vertoonen; aan het zachte weder van den jongstverloopen winter vermeent men de oorzaak hiervan te mogen toeschrijven.

DEVENTER, 20 Junij.

Volgens brieven, met de laatste landmail gekomen, den 1sten Mei aan boord tusschen Ceylon en Singapore geschreven, bevonden Zijne Exc. de benoemde gouverneur generaal van Nederl. Indië en bijhebbend reisgezelschap zich in goeden welstand. Onweders, regenstormen en onstuimige zee hadden de reizigers verhindert, op Ceylon eene poos voet aan wal te zetten. Zij hoopten den 4den Mei te Singapore en den 8sten te Batavia aan te komen. — Het Nederlandsch oorlogsschipschip *Phoenix* had den 24sten April Singapore aangehaald, om den gouverneur generaal naar Batavia over te brengen.

— Den 16den Junij waren te Weesl reeds rijpe aardappelen, op het open veld met het geheime middel van den heer van der Trappen aldaar geteeld. Nu de groei dit jaar wegens het koude weder zoo zeer ten achteren is, zoude het te wenschelijker zijn, dat dit geheime middel weldra bekend gemaakt werd, daar het vorige jaar reeds duidelijk gebleken is, dat de vrucht niet alleen spoediger rijp wordt, maar ook voor de ziekte bewaard blijft.

ALMELO, 21 Junij.

Bij de wedloopen en keuringen te houden door de *Twentse Vereeniging tot veredeling van het Paardenras*, op de renbaan bij Enschedé, op Maandag den 21sten Julij aanstaande, zullen onder anderen namens Z. M. den Koning worden aangekocht één *drijjarig* en één *tweejarig Paard*, en één *eenjarig Veulen*, welke na den afloop der wedrennen, weder ieder afzonderlijk aan den meestbiedende op de renbaan zullen worden verkocht.

LEEUWARDEN, 19 Junij.

Wederom is in Friesland last gegeven tot het dooden van 44 runderen, makende met de laatstgedane opgaaf een totaal van 2310 runderen.

GRONINGEN, 23 Junij.

Op heden is alhier in een der lokalen van het provinciehuis van wege den Commissaris des Konings, onder nadere approbatie, aanbesteed:

1. Het herstellen van eenige vakken Steenglooijing aan de Zeeuwingen ten noordwesten van Delfzijl, in de Zuidwenning tusschen den Ketel no. 6 en hoofd no. 8, in 2 perceelen. (Te besteden ieder perceel afzonderlijk en in massa.)

Op perceel I was één biljet ingekomen van J. E. VAN BUREN, te Delfzijl, voor f 3200, en op perceel II was ingelijke één biljet ingekomen, van bovengenoemden aanneemer, voor f 1500.

Op de beide perceelen in massa zijn ingekomen vier inschrijvingsbiljetten, te weten van: J. E. VAN BUREN, voor f 4250; H. J. SMAAL, voor f 4802; E. H. ROGGENKAMP, voor f 4810, en H. J. DELKEN, voor f 6242. — Alle deze vier aannemers wonen te Delfzijl.

2. Het herstellen van het houten Schermwerk ten noordwesten van Delfzijl, in de Zuidwenning tusschen de hoofden no. 3 en 5, in den jare 1851.

Voor dit perceel waren vijf inschrijvingsbiljetten ingekomen, als van: J. E. VAN BUREN, te Delfzijl, voor f 7580; H. J. SMAAL, te Delfzijl, voor f 7875, E. H. ROGGENKAMP, te Delfzijl, voor f 7879; H. J. DELKEN, te Delfzijl, voor f 7666, en H. B. HARKEMA, te Warfhuizen voor f 9655—55.

— Den 20sten dezer heeft voor het Provinciaal Gerechtshof, ter openlijke audientie voor criminele zaken, teregtgestaan zekere JOHANNES BERKMAN, oud 45 jaren, van beroep metselaar, geboren en wonende te Groningen, als verdacht van tusschen den avond van Zaterdag den 7den en den morgen van Maandag den 8den September des vorigen jaars, te *Essen*, onder de gemeente *Haren*, door het verbreken der sluiting van eene der deuren eener werkloos, behoorende bij de aldaar in aanbouw zijnde buitenplaats van jhr. mr. J. W. QUINTUS, en in welke loods hij, beschuldigde, dagelijks, onder meer andere werklieden, arbeide, heimelijk een vrij aanzienlijk getal gereedschappen, aan den een' en anderen zijner kameraden toebehorende, uit die loods te hebben ontvreemd, en dien ten gevolge beschuldigd van *diefstal*, *gepleegd bij nacht*, door middel van *buitenbraak* in *een gebouw*.

Bij het ten zelfden dage uitgesproken arrest, heeft het Hof, als niet genoegzaam regtens en overtuigend voor bezwezen aannemende, dat die diefstal zoude zijn gepleegd bij nacht en door middel van buitenbraak, den beschuldigde overzulk daárvan vrijgesproken, doch hem schuldig verklaard aan het wanbedrijf van *eenvoudigen diefstal*, en hem, te dier zake, veroordeeld tot correctionele gevangenisstraf voor den tijd van vier jaren.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 4den dezer is tot vice-president der commissie van administratie over het burgerlijk en militair huis van verzekering te Groningen, in plaats van wijlen den heer mr. P. G. SEVENSTERN, benoemd de heer mr. K. H. ERBSMUS WICHERS, advocaat-generaal bij het provinciaal gerechtshof aldaar.

— Aan onze Hoogeschool zijn bevorderd tot Doctoren in de Regten, op den 21sten dezer de heeren H. J. SMIDT en J. GRATAMA, beide van Assen, en den 23sten de heer J. VAN BAAREN, van Rotterdam, alle drie na het verdedigen van eenige *Questiones Juris Inaugurales*.

— Aangaande de te veld staande gewassen te *Noordlaren*, berigt men ons het volgende: De rogge, welke alhier het voornaamste gewas is, scheen voor eenigen tijd aan de goede verwachting des landmans te voldoen; dan, door eene invalende nachtvorst wordt hij in zijne verwachting eenigzins te leure gesteld. De vorst, welke in het begin van den bloeitijd voorviel, daarbij de aanboudende koude, waren misschien de oorzaken dat zij niet goed is uitgebloeid, en van daar dan ook dat de aren zoo slecht met rogge gevuld zijn. Ook meenen eenige landbouwers er de roest in op te merken. Is dit ongelukkig het geval, dan zal de oogst uiterst gering zijn. De boekweit heeft door de vorst onvindig veel geleden, eenige stukken zijn totaal bevroren. Ook de aardappels deelen in datzelfde lot; zij herstellen zich van de vorst wel eenigermate, doch is de opmerking van sommige landbouwers juist, dan begint zich in eenige stukken weder de aardappelziekte te vertoonen, en alzoo is er ook van dit gewas geen goede oogen te hopen. Gerst en haver staan vrij wel.

— Heden namiddag hebben wij een *valsehe 25-centsstuk*, met het jaartal 1849, ontvangen, 't welk ontvangen is door iemand te *Beerta*. Het stukje is blijkbaar afgegoten in een zeer goed daargestelden vorm, is echter lichter, zonder glans en minder scherp van relief. Het metaal schijnt gedeeltelijk tin te zijn.

— Uit *Veendam* wordt ons het volgende geschreven: „Den 11den dezer sloopte men hier een der oudste huizen, prijkkende in den voorgevel met een klein zerkje, waarop eenige figuren, die moeilijk te onderkennen, waren en het jaartal 1652. Dit schijnt eene atekening of namaking van een onder den voet van den voormuur in 2 stukken op het veen gevonden zerkje te wezen, dat 6 palmen hoog en 6 palmen breedte heeft, waarop boven *ingegraveerd* 1392, en daar hier geen anno voorstaat en er ingebouwen is en de overige letters er op staan, beschouwt men zulks als een grafnummer. In kapitale letters, zeer goed gemaakt, staat dan: JEREMIAS MRES

Ich weet myn Verlosser leeft.

Job 19: 26, 26.

„Hieronder een rond schild, waarop boven een zandlooper, in het midden een halve arend, links een ossenkop, waaronder drie kleine vogeltjes, *meerja*.

„Misschien is er een of ander van de familie MRES, die hierbij belang kan hebben, weshalve voor dit berigt een plaatje wordt verzocht.”

— Den 19den dezer had te *Delfzijl* op den derden kermisdag weder het van ouds gebruikelijke Schuttersfeest plaats. De hoofdprijs werd behaald door D. EKENS van Farmsum, wien dus de eer te beurt viel, onder de bekende festiviteiten als *Schutter-Koning* te worden begroet en voorgesteld. In gulle vreugde werd verder deze avond door de kermisvrienden doorgebracht, terwijl alles in orde en onderling genooten afiep.

— Onder toevloed van eene groote volkmenigte en onder begünstiging van eenen weder, had Zaterdag laatleden te *Wanum* de aangekondigde harddraverij plaats. Tien paarden, meest allen beroemde harddravers, dongen naar den uitlooffenden prijs, die bestond uit vijftienzeventig gulden, en behaald werd door het zwart langstaart ruipaard genoemd *Koosman*, van R. E. TORRINGA, van Zuurdijk, door den eigenaar bereden; terwijl de premie, zijnde vijftientwintig gulden, is ten deel gevallen aan het bruin langstaart ruipaard van H. BALX, op de Roode Haan, bij Warfhuizen, insgelijks door den eigenaar bereden.

— Den 21sten dezer had de aangekondigde harddraverij te *Woldendorp*, onder toevloed van eene talrijke schare volks, plaats. Een tiental paarden uit deze en de naburige gemeente Nieuwolda, dong naar de door den Kastelein W. H. DRENTA en eenige liefhebbers uitlooffde prijzen: De prijs, zijnde een briljant chaisgereide, werd gewonnen door het paard van den landb. A. EGERS, en de premie, een pikeurs hoofdel, door dat van D. J. V. D. LAAN, kastelein, beide op den Finsterwolderpolder en door hunne zoons bereden. Door fraai weder begunstigd, liep dit volksvermaak in orde en eensgezindheid af.

— In den nacht van den 16den op den 17den dezer zijn er dieven gebroken in den kelder van den landgebruiker H. H. STIKKER, te *Ter-Apel*, en wel door het glas van 't raam, na' vooraf de ijzers, die er voor waren, stukken gebogen te hebben en hebben hem toen ontvreemd twee zeer groote koperen ketels, eene groote hoeveelheid boter, enz.

— Nopens het dezer dagen in onze geheele provincie, met zoo algemeene belangstelling en geestdrift gevierde Schoolfeest, ontvangen wij van alle kanten weder zoo vele bijdragen en mededeelingen, dat het ons volstrekt onmogelijk is, meer dan een zeer kort uittreksel uit de meeste der stukken in ons blad op te nemen. Verscheidene der inzenders zullen dus begrijpen, dat wij onmogelijk kunnen dringenden wensch kunnen bevre digen, om n.l. de stukken toch vooral geheel en volledig op te nemen.

Wij laten hier nu nog eenige mededeelingen volgen: In de scholen der gemeente *Ezinge*, te *Garnwerd*, *Ezinge* en *Feurwerd*, werd op eene luisterrijke wijze het feest gevierd op den 17den, 18den en 19den dezer maand. In iedere school hadden, zoowel de bejaarde ingezetenen, als ook de leerlingen, uit kenbare belangstelling, zich beijverd den onderwijzers behulpzaam te zijn ter versiering der scholen. Dat er algemeene belangstelling bestond, is uitermate gebleken, doordien toch tot dat feest vrijwillig werd bijgedragen f 118,80. Wanneer daarbij gevoegd wordt, het door 't bestuur voor feestplaats, ten getale van 340, besteede geld, bedraagt de som te zamen f 135,80.

Te *Schildwolde* begon de feestviering Zondag namiddag om 5 uur, met het houden van eene indrukwekkende feestrede, door den geachten leeraar L. MUNTINGHE, vooraafgegaan, afgewisseld en besloten met het zingen door een kinderkoor, onder de leiding van den onderwijzer P. DE GRAAF. De publieke les, in het smaakvol versierde nieuwe en ruime schoollokaal, werd den 17den door meer dan 100 belangstellende ouders bijgewoond; het overige van den dag in gulle en onschuldige vreugde, en onder genot van chocolade, koek en wittbrood, door de kleinen doorgebracht, waartoe de ingezetenen hen door milde bijdragen in staat gesteld.

Te *Noordbroek* is het 50jarig bestaan der schoolverbetering niet alleen door de versiering der scholen en het onthalen der schooljeugd gevierd, gelijk enkelen uit het deswege in onze Courant van den 20sten dezer vermelde zoude kunnen opmaken; immers op Zondag den 15den is aldaar in het kerkgebouw, ten aanhooren van eene talrijke schare, door ds. HAMERSTER eene toepasselijke rede uitgesproken, welke werd afgewisseld door gepaste gezangen, beurtelings uitgevoerd door het aldaar bestaande zanggezelschap en de meest gevorderde leerlingen der beide scholen. Daarna had er Dingsdag morgen in de beide scholen, die daartoe smaakvol waren versierd, eene publieke schoolles plaats, welke door een groot getal ingezetenen met belangstelling werd bijgewoond, terwijl het feest dien namiddag door het onthalen der schooljeugd in beide de scholen werd besloten.

Ook voor de gemeente *Nieuwe Schans* was de dag van den 17den een ware feestdag. Reeds dagen te voren hadden de scholieren, door de ouders met geestdrift ondersteund, de school met smaak versierd, en kwamen nu daarin te 9 uur des morgens, ten getale van ruim 250, in feestgewaad en met oranje linten versierd, terwijl vlaggen van den toren, de school en enkele huizen den feestdag verkondigden, tot eene openbare les te zamen. De toevloed der ouders was grooter, dan het toch kleine schoollokaal kon bevatten. Des namiddags hielden de schoolkinderen, onder geleide der beide onderwijzers en vooraafgegaan door muziek, eene wandeling door de gemeente. Van dien optocht teruggekomen, begaven zij zich om half drie naar de kerk. Nu trad de predikant der gemeente op en hield naar de gelegenheid des tijds eene rede, die, met gezang der gemeente begonnen en besloten, gedurig door het aanheffen van feestliederen door de kinderen afgewisseld werd. En nu wachtte hun in de school een ruim onthaal, waartoe de ingezetenen door vrijwillige bijdragen onbekrompen de middelen verstrekt hadden.

To *Uithuizen* werd het heerlijke kinderfeest den 19den gevierd. Het bestuur der gemeente, de commissie van toezigt, ja allen spanden met den waardigen onderwijzer zamen, om het heugelijke feest, waarlijk feestelijk te vieren. Des morgens werd er in het schoone schoolgebouw dezer plaats eene publieke les gegeven, waarna door den Doopsgezinden leeraar H. C. C. DRONKRIJF UGGS, als lid der commissie van toezigt, eene toespraak werd gehouden. Vervolgens nam de Hervormde predikant L. MEIJER BROUWER het woord en spoorde kinderen en ouders aan, om dezen dag waarlijk feest te vieren, maar vooral ook naderhand hunne feestvreugde te bevestigen door het betoonen van werkdagse belangstelling in de zaak die daarvan het onderwerp was. Z. E. w. besloot op verzoek des onderwijzers eindelijk de publieke les met een hartelijk gebed. Des namiddags kwamen de kinderen op nieuw in 't versierde schoolgebouw bijeen en werd het feest er verder gevierd, zoo als in al de andere plaatsen.

Voor alle zes tot de burgerlijke gemeente *'t Zandt* behoorende dorpen, en vooral voor het dorp *'t Zandt* zelf, als hoofdplaats, was de dag van den 19den een ware feestdag. Alle ingezetenen, van verschillende stand en gezindheid, hadden het hunne bijgedragen, om dezen dag tot eenen feestdag te verheffen, waarvan de herinnering bij ouden en jongen lang zal blijven voortduren. Tegen half tien begaven zich de zes onderwijzers der gemeente met de verstrengde leerlingen, te zamen een zangkoor van ruim 250 jongens en meisjes uitmakende, naar het kerkgebouw, dat daartoe welwillend was afgestaan, om er, van orgelmuziek begeleid, de opzettelijk voor deze gelegenheid gekozen zangstukken uit te voeren. Buitengemeen groot was de schare van belangstellende hoorders, van alle kanten te zamen gevloeid en in het kerkgebouw opgekomen. Om aan dit feest deel te nemen. Da. N. VAN DER TUUK had de besturing dezer feestelijke zamenkomst op zich genomen. Hierop begaven zich de onderwijzers met hunne kweekelingen in het smaakvol versierde schoolgebouw, waar een feestelijk onthaal voor allen gereed was. Intusschen had zich de plaatselijke schoolcommissie begeven naar het gemeentehuis, waar onderscheidene genoodigden verzeenen. Aangenaam en belangrijk tevens was dit zamenzijn. De onderwijzers verzamelden nu al hunne leerlingen voor het gemeentehuis, en, daar in eenen kring geschaard, zong de schooljeugd een feestlied in de opene lucht. Nu riep de tijd de onderwijzers huiswaarts. Iedere onderwijzer keerde met zijne ordelijk geschaarde leerlingen naar het eigen dorp terug, om er des namiddags, in de eigene school, het feest voort te zetten, en nu met alle leerlingen van elke school feest te vieren.

Ook deze afzonderlijke schoolfeesten wekten in ieder dorp bijzondere en eigenaardige belangstelling.

Te *Grijpskerk*, alwaar vijf scholen zijn, waarvan eene (Kommersrijl) mede behoort aan de gemeente Oldehoeve, zijn den 20sten bij elkander gekomen 690 kinderen, om het feest te vieren. Reeds vroeg in den morgen wapperden de vlaggen; eerebogen waren er geplaat, en de feestlokalen waren alle met groen behangen.

Des namiddags begon het feest, er werden redevoeringen en aanspraken gehouden, welke op het feest toepasselijk waren. De gebouwen waren alle te klein, niet alleen de ouders, ook grootouders konden niet 't huis blijven. De kinderen werden gul en rijklijk onthaald. Bij het wandelen werden de kinderen door vele belangstellenden vergezeld. Het Grijpskerker muziekgezelschap nam ook deel, geleide de jeugd met muziek naar de zaal van den kastelein DE BOER; in één woord, een ieder ook te Grijpskerk deed het zijne.

Te *Garmmerwolde*, de geboorteplaats van den zoo verdienstelijken HENDRYK WESTER, was het 11. Vrijdag een feest der feesten. Te 1 uur verschenen de jonge feestelingen in de sierlijk met groen en bloemen uitgedoste school. Na aldaar iets genuttigd te hebben, begon de statige optocht.

De trein bestond uit 140 kinderen. Eene menigte groene bogen, met bloemen versierde kroonen, leverden in het dorp een schilderachtig gezigt op. Te half vier lieten de klokken hunne kerktouwen hooren. Men ging derwaarts. Treffend en eerbiedwekkend was de plegtigste optocht naar het bedehuis, 't welk met eene aanzienlijke schare toehoorders bezet was. — Indrukwekkend waren de gepaste aanspraken van den leeraar G. BENTHEM REDDINGUS, aan oudvaders, kinderen en den waardigen onderwijzer der jeugd. Op eene treffende wijze schetste de eerwaarde leeraar het nut en den zegen, die de edele hervormers van het onderwijs aan Nederlands jeugd hadden toegebracht en daardoor aan de geheele natie. — De aanspraken werden telkens afgewisseld door het liefelijk gezang der kinderen, begeleid door uitnemend orgelmuziek.

Te *Veendam* had den 20sten Junij de viering van het vijftigjarig schoolfeest plaats. Alle scholen waren smaakvol met groene guirlandes en sommige met draperijen van binnen versierd, terwijl andere van buiten met vlaggen en zelfs de weg en pleinen, naar het schoolgebouw leidende, smaakvol in een groene wandeldreef herschapen waren. Gedurende den dag begaf zich het plaatselijk bestuur, benevens de leden der schoolcommissie naar de vershillende scholen, en werden er onderscheidene aanspraken tot de kinderen gehouden, die meerendeels toepasselijk werden beantwoord. Verder wandelden de kinderen, begeleid door hunne meesters, door het dorp, en hadden vervolgens de onderscheidene andere feestelijkheden plaats, die wij reeds bij andere gemeenten hebben vermeld.

Een ander berigtgever uit *Veendam* meldt ons onder anderen nog de volgende bijzonderheden: Meer dan vijftienhonderd schoolkinderen namen deel in het feest, allen naar stand en vermogen feestelijk uitgedost en ook de behoeftigsten op het zindelijk gekleed. Eene groote menigte van hoorders en toeschouwers wisselde zich gedurig in en om de schoolgebouwen af, getuigende van de blijmoedige stemming der jeugdige feestvierenden. De algemeene belangstelling werd niet weinig verhoogd, toen al de kinderen, bij onderscheidene afdelingen, onder het geleide hunner meesters, eene wandeling, bij beurten zingende, deden lange de voornaamste gedeelten der gemeente, waarbij het voor de huzen en op den weg van zienden en hoorenden wemelde. Een waardig slot aan het geheel gaf het goefende zanggezelschap, dat zich bovendien ook bij de schoolversiering regt verdienstelijk had gemaakt, door de uitvoering van eenige voortreffelijke zangstukken, kortom, alles liep in de beste orde af, en men mag vertrouwen, dat onder den Goddelijken zegen er menig nuttige vrucht van dit schoolfeest en van de goede lessen en opwekkingen, daarbij in toespraak, gezang, gebed en aandenkingengeschenken uitgedeeld, zal worden ingeogot.

Een derde berigtgever van daar meldt o. a. het volgende: „Indrukwekkend en aandoenlijk voor ieder menschen-kindervriend was de wandeling der kinderen door de gemeente, bij de herdenking van zoo menig bejaarde en oude van dagen, wat het lager onderwijs was voor dezen en nu, en welke niet de gevolgen kunnen zijn in latere dagen, indien van Gouvernementswege het lager onderwijs in zijne oorspronkelijke verordeningen steeds worde gehandhaafd, en alomme verlichting, burgerdeugd en Godsdienstin worden verspreid.”

Te *Zuidhorn* werd het feest den 20sten gevierd. Nadat de leeraar der Hervormden, aldaar, den 15den zijne gemeentelieden op eene regt duidelijke en hartelijke wijze den aard van het feest had geschetst, was 't Vrijdag een vreugdedag voor jong en oud. 's Morgens te 10 uur zag men de kinderen (ruim 180 in getal), allen feestelijk uitgedost, in 't versierde schoolgebouw zamenkomen. Eenige wandelingen door het dorp en de bosschen en tuinen der buitenverblijven, — eenige lichamelijke verkwikkingen, — het uitdeelen van plantjes, en vooral het zingen van gepaste liederen waren oorzaken, dat de lieve kleinen in den avond even opgeruimd en voldaan huiswaarts keerden, als 25 minvermogene oude lieden, die op denzelfden dag, door de middadigheid van een' onbekenden menschevriend, in eene bijzondere, ook met groen versierde woning, een regt aangenaam onthaal genoten.

— Den 16den Junij is te *Hindeloopen* door den kerkeraad der Hervormde gemeente, uit de vroeger opgemaakte nominatie, tot predikant beroepen de weleerwaarde zeer gel. heer PETRUS BOELLES, JUNIOR, predikant te Pingum en Zurich.

— Dr. P. P. ROORDA VAN ERSINGA deelt in de *Leids*.

Cl. van heden het volgende berigt mede:

„In het *Handelblad* van den 19den dezer wordt het berigt medegedeeld, dat dr. GÜTZLAF bij gedrukte circulaire kennis heeft gegeven, dat hij afstand deed van de zendingsszaak.

„Dit berigt is ongegrond; want op den 15den dezer is in Amsterdam met de landmaal een brief van dr. GÜTZLAF ontvangen, in welken hij wel kennis geeft, dat hij niet langer aan het hoofd der Chineseche Vereeniging te Hong Kong heeft willen staan, omdat er te veel verdeeldheid onder hare medeleden bestond, waardoor hij belemmerd werd, door haar zijn doel te bevorderen, maar dat hij nu zelfstandig, geheel alleen, zich eenen werkkring had geschopt, die veel betere vruchten belooft, daar hij thans onafhankelijk, op grond zijner ondervinding, in het belang der zendingsszaak kan handelen.

„Ik achtte het pligt den afwezigen dr. GÜTZLAF, door deze mededeeling, tegen die geruchten te verdedigen, welke tegen hem reeds veld begonnen te winnen en hen, die in zijn werk belang stellen, de verzekering te geven dat hij de man niet is, om zich te laten ontmoedigen.”

(Zie verder dienaangaande onder de *Ingezonden Stukken*.)

— Men deelt ons mede, dat in de zitting van de *Hannooversche* Tweede Kamer, van den 17den dezer, de afgevaardigde uit de stad *Emden*, de heer BÜREN, een gemotiveerd voorstel heeft ingediend betreffende de aangelegenheid om de hagen van Emden tot eene vrijhaven te maken, en om de regering tot het verklaren daarvan te magtigen. De voordragt werd met eene groote meerderheid aangenomen. Eigenlijke debatten hadden er niet plaats. Daarentegen motiveerden vele leden hun votum voor de voordragt. De voordragt luidt aldus: „Overwegende 1), dat de gewichtige belangen van het handels- en scheepsverkeer op de Eems geene mindere zorg en bemoeijng verdienen, dan de belangen van het verkeer op de Elbe en Weser;

„2) Overwegende, dat ter bevordering van het verkeer op de Elbe en Weser, met toestemming van de standen van Harburg en Geestemünde tot vrijhavens zijn verklaard;

„3) Overwegende verder, dat de standen in hun schrijven van den 15den April 1847, in antwoord op het schrijven van de Regering van den 20sten Maart 1847, de Kon. Regering gemagtigd hebben, ook voor de Eems gelijke voorregten, als voor de Elbe en Weser in te voeren, resp. de stad *Emden*, welke dit reeds vroeger dringend verlangde, tot eene vrijhaven te verklaren;

„4) Overwegende alsnu, dat tot nu toe, in weerwil van de gedane beloften, aan de Eems niet dezelfde voorregten als aan de Elbe en Weser zijn toegestaan, resp. herhaald verzoek van de stad *Emden*, om tot vrijhaven verklaard te worden, niet is toegestaan;

„5) Overwegende eindelijk, dat volgens de ook hier, even als bij de Harburger vrijhaven, gedane verklaring der regering van den 16den Februarij 1849, aan het herhaald en bepaald uitgesproken verlangen van eene geheele stad niet langer weêrstand mag geboden worden, die volgens de overeenstemmende verklaring van hare vertegenwoordigers in de oprigting van de onderwerpelijke vrijhaven een voor stad en land vereischten en dringend noodzakelijken maatregel ziet;

„Besluiten de standen, de Kon. Regering te verzoeken, resp. te magtigen, de stad *Emden* met het nieuwe vaarwater, met de sluis en Nesserland tot eene vrijhaven te verklaren.”

Kerknieuws.

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten door de kerkeraaden der Herv. gemeenten hierna genoemd, als: van Wink, op D. Hupkens, pred. te Broek in Waterland; van Vreeland, op G. L. Talmus, pred. te Holl. van Middelburg, op B. H. T. Tals, pred. te Harderwijk; van Westcapelle, op J. Rijkens, pred. te Appelscha.

MEPPEL, 18 Junij. Gisteren avond is alhier door de daarbij betrokken collegien uit het opgegeven twaalf predikanten voor de vakature ter dezer stede een zestal geformteerd, waarop geplaatst zijn de heeren *Uden Maanen*, te Vollehave; *H. Bakker*, te Wilstad; *J. H. Carpenter*, te Parmerland; *C. Boon*, te Wemblik; *A. J. Schilt*, te Bodegraven, en *Huguenin*, te Zuidwolde.

Te *Groningen*, bij de Erven C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA.